

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 3. НОВЕМБРА 2004. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 03. новембра 2004. године, са почетком у 10,09 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, Устаничка број 29, судница број 1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03 окр. Милорада Улемека и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга кривична дела, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу судија Марко Кљајевић, председник већа, судије чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адв. Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адв. Радивој Пауновић, пуномоћник ошт. Милана Веруовића адв. Варја Банић, окр. Милорад Улемек са браниоцима адв. Момчилом Булатовићем, Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, браниоци окр. Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Александар Поповић и Слободан Миливојевић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог «Јуре» адв. Александар Зарић, окр. Душан Крсмановић са браниоцем адв. Милованом Комненићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Крстом Боботом, окр. Бранислав Безаревић са браниоцем адв. Жељком Грбовићем и окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Нека приступе пред судско веће позвани сведоци за данашњи главни претрес Игор Миливојевић, Славиша Станојевић и Милан Николић.

Да ли је приступио Игор Миливојевић сведок?

Констатује се да није приступио сведок Игор Миливојевић, а у списима нема доказа да је уредно позван.

Констатује се да су приступили сведоци Славиша Станојевић и сведок Милан Николић.

Привремено се удаљавају присутни сведоци Славиша Станојевић и Милан Николић до позива суда.

За реч се јавља окр. Жељко Тојага. Изволите.

Окр. Жељко Тојага: Господине судија, на страни 11 у оптужници, пише Тојага Жељко који је набавио аутоматско пешадијско наоружање за потребе атентата. Да ли би могао чути које је то оружје, када и од кога сам га набавио, коме и када сам га дао да би се могао сада изјаснити, па да би могли сведоци одговорити на питања која им се поставе по питању тога. Ако може господин тужилац да се изјасни само које је оружје у питању?

Председник већа: Знате шта, ми сада нисмо у ситуацији процесној да се тужилац изјашњава о томе. Како је написано, тако је написано, а питање је само тумачења тих питања које сте Ви поставили. То што је тужилац написао, он је написао да сте Ви набавили оружје.

Окр. Жељко Тојага: Али које, да бих питао ја сведоке? Да ли сам могао доћи у додир са тим оружјем.

Председник већа: Знате шта, ништа Вас неће спречити да евентуално сведоцима поставите питања која се односе на ту околност набављања оружја.

Окр. Жељко Тојага: Па, не знам на шта, пошто је....

Председник већа: Можете питати, то уопште није проблем, било које оружје, било које врсте, тако да у том смислу то не представља никакву препреку да се саслушају сведоци.

Окр. Жељко Тојага: Не. Знате шта ми је проблем. Проблем је што је један од сведока овде заштићених изјавио које оружје је Спасојевић имао.

Председник већа: Добро. Какве то има везе са сведоцима које сте Ви предложили?

Окр. Жељко Тојага: Али, ја бих упитао да ли сам ја могао доћи у дотицај са тим оружјем.

Председник већа: Па, шта је проблем да их питате?

Окр. Жељко Тојага: Па, не знам које оружје.

Председник већа: Па, питајте за било које оружје.

Окр. Жељко Тојага: Пешадијско аутоматско наоружање то је лепеза од хиљаду пушака. Шта да питам?

Председник већа: Па, питајте за било које. Видећемо, ако постоји одговор за одређену врсту, онда можете продубити то питање. Кажем Вам, не можете у овој фази сада постављати питање тужиоцу.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Ја Вас молим онда да тужилац пита њих за то оружје, пошто ја не знам шта бих питао.

Председник већа: Па, не можете Ви налагати тужиоцу шта ће он да пита. Можете Ви искористити то право па поставити то питање.

Окр. Жељко Тојага: Али господине судија не знам шта да питам, које оружје.

Председник већа: Добро. Ако Ви не знате то је Ваш проблем. Можете се вратити.

Окр. Жељко Тојага: Хвала.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

У односу на позване сведоке за данашњи главни претрес, право да се изјасне на одлуку председника већа да се позову и саслушају сведоци Игор Миливојевић, Славиша Станојевић и Милан Николић, имају право заменици Специјалног тужиоца да се изјасне.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се не противим предлогу одбране да се ови сведоци саслушају, а што се тиче редоследа, право је суда према члану 326 став 3 како ће изводити доказе. Према томе, то је став тужилаштва.

Председник већа: Одлучујући о приговору браниоца окр. Дејана Миленковића адв. Биљане Кајганић, на одлуку председника већа у току припремања наставка главног претреса да се позову и саслушају у својству сведока сведоци Славиша Станојевић, Милан Николић и Игор Миливојевић,

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ предлог браниоца окр. Жељка Тојаге адв. Зорана Николића и одређује извођење доказа саслушањем сведока Игора Миливојевића, Славише Станојевића и Милана Николића, а на околност провере одбране окр. Жељка Тојаге.

За реч се јавља адв. Биљана Кајганић.

Адв. Биљана Кајганић: Ја се уопште нисам изјашњавала о сведоцима, да ли треба или не треба да се саслушавају. Ја сам приговорила на то што Ви нисте у складу са чланом 286 став 3 ЗКП поступили. А тај члан каже, да уколико суд донесе одлуку да саслуша некога, у току главног претреса, пре почетка главног претреса обавестиће странке о томе. Пошто смо ми добили наредбу и у наредби наведено да се саслушавају нека лица, а ми из те наредбе нисмо могли да видимо ко их је предложио, да ли је донета одлука овде на главном претресу или не, или сте Ви то одлучили, па у том случају било је потребно нас претходно да о томе обавестите, с тим што у тој одлуци сте били дужни да наведете на које околности се они саслушавају, и значи којим доказним средствима те околности ћете Ви утврђивати на главном претресу. Према томе, ја нисам била уопште у прилици да се

изјашњавам о тим сведоцима јер о томе ништа нисам знала. И не само ја, него нико овде на главном претресу. Према томе, Ви сте прошли пут тумачили оно што ја причам, иако сам ја желела да Вам појасним то, јер Ви очигледно нисте то разумели или сте се правили да не разумете. Ви ми то нисте дозволили, и при томе сте ми онако мимо мере доброг укуса, скренули пажњу да ја то не разумем и да иначе ствари ја уопште у овом поступку не разумем, што превазилази Ваша овлашћења и закон на основу кога Ви морате овде да поступате. Према томе, ја уопште нисам се изјашњавала нити сам могла да се изјашњавам о саслушању ових лица овде. А Ви овде једноставно примењујете силу и Вашу могућност да водите поступак и да нам не дозволите да кажемо оно што по поступку можемо и морамо да кажемо. А ја и даље не знам на које околности се они саслушавају и ми овде, а били смо дужни да будемо упознати пре главног претреса. Нити сте Ви данас саопштили на које околности ће се они саслушавати. А били сте дужни да кажете.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка изведе процесна радња доказивања саслушањем сведока Славише Станојевића.

Нека приступи пред судско веће.

Председник већа: Добар дан. Ваше име и презиме?

СЛАВИША СТАНОЈЕВИЋ.

Председник већа: Име оца?

Сведок Славиша Станојевић: Милутин.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Славиша Станојевић: 13.8.1973. године.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Славиша Станојевић: Полицајац.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Славиша Станојевић: Горичка 13, први део. Сремчица.

Председник већа: Реците нам да ли сте у сродству са окривљенима у овој кривичној ствари или оштећенима?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам.

Председник већа: Дужни сте да суд обавестите о свакој промени адресе пребивалишта или боравишта.

Сада ћу Вас поучити о Вашим правима и обавезама сведока у кривичном поступку.

Дужни сте да суду саопштите све што Вам је познато о предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело.

Пред судом сте дужни да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Посебно Вас поучавам да нисте дужни да одговарате на поједина питања, ако је вероватно да би тиме изложили себе или Вама блиска лица тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова права, обавезе и упозорења која сам Вам дао?

Сведок Славиша Станојевић: Јесам.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да у својству сведока положите заклетву пред судом. Ја ћу Вам прочитати текст заклетве, ако сте сагласни са тим, само реците «да», да скратимо процедуру, ако нисте сагласни онда реците да нисте и реците разлог због чега нећете да положите заклетву пред судом.

Цитирам Вам текст заклетве сведока у кривичном поступку:

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Славиша Станојевић: Да.

Председник већа: Реците нам прво, да ли познајете окривљеног Жељка Тојагу?

Сведок Славиша Станојевић: Да.

Председник већа: Од када га познајете и да ли сте се дружили са њим?

Сведок Славиша Станојевић: 8.3.1997. године.

Председник већа: Да ли сте се дружили са окривљеним Жељком Тојагом?

Сведок Славиша Станојевић: Да. Да. Дружио сам се.

Председник већа: Да ли сте се приватно дружили или службено?

Сведок Славиша Станојевић: Па, и службено и приватно.

Председник већа: Од када сте Ви припадник Јединице за специјалне операције?

Сведок Славиша Станојевић: Од 1.10.1997. године.

Председник већа: Реците нам да ли сте боравили током 2003. године на Копаонику?

Сведок Славиша Станојевић: Да.

Председник већа: Када сте то боравили, у ком временском периоду?

Сведок Славиша Станојевић: 11.2.2003. године. Значи полазак 11.2., тамо смо стигли одмах ту 11.2., до 21.2.2003. године.

Председник већа: Колико људи, припадника Јединице за специјалне операције је боравило на Копаонику, где сте били смештени, да ли сте имали неке обавезе, професионалне или сте ишли ради рекреације?

Сведок Славиша Станојевић: Па, било је значи од 50 до 60 људи у смени, тј. пошто смо ишли по групама. Рецимо била је прва група пре нас, исто у том броју, па смо онда ми били друга група, и после нас трећа група која је била, исто ту негде у приближном броју од 50 до 60

људи. Били смо смештени у, то јесу «Конаци», али сада да ли је било Козник или Маглић, у суштини ту у кругу, у «Конацима». Значи у самом центру Копаоника. Ту смо били.

Председник већа: Шта сте радили на Копаонику?

Сведок Славиша Станојевић: Па, оно скијање и то. Мислим те зимске припреме. Скијање, бунгалове, шта ти ја знам и тако те ствари чиме се ми као професионалци тога бавимо.

Председник већа: Да ли можете да нам опишете један дан боравка на Копаонику?

Сведок Славиша Станојевић: Могу.

Председник већа: Реците нам.

Сведок Славиша Станојевић: Па, рецимо устајање у 7 или 7,30 часова, тако је било. Тако негде временски период значи ајде у 7. Значи припремање шта ти ја знам, лична хигијена, бријање, припремање за доручак. Доручак у 9. Спремање значи одлазак у собе, ски опрема, све то. Ски пасови значи. Службена легитимација са собом, пошто смо ипак ми службена лица морали смо да имамо због било шта на терену да се деси и одлазак на стазе. На сами терен, на скијање. То је сад неко оде рецимо у 9,30, неко оде у петнаест до десет, неко оде у 10 на скијање, значи то је било необавезно сада у минут, да ми одемо, шта ти ја знам постројавање, па скијање и тако то. Оно 5 минута горе, доле, углавном, у суштини до 10, значи 10,15 часова, оно, сви су били на стази.

Председник већа: У ком организационом делу Јединице за специјалне операције сте Ви радили и били распоређени, на којим радним задацима?

Сведок Славиша Станојевић: Тим за упад.

Председник већа: Реците нам да ли сте били сами у соби или је био неко од других припадника Јединице за специјалне операције?

Сведок Славиша Станојевић: Мислите на смештај?

Председник већа: Да, на смештај у хотелу на Копаонику за време док сте боравили тамо?

Сведок Славиша Станојевић: Да. Па, биле су собе двокреветне, трокреветне, а где сам ја био, била је петокреветна, тако нешто. Апартаман.

Председник већа: Ко је био са Вама смештен у соби?

Сведок Славиша Станојевић: Био је Миливојевић Игор, Вукша Стево, Тешић Неђо и Капларевић Божидар.

Председник већа: Да ли је за то време док сте се Ви налазили на Копаонику био и окривљени Жељко Тојага?

Сведок Славиша Станојевић: Да.

Председник већа: Где је он био смештен?

Сведок Славиша Станојевић: Он је био спрат испод мене. Е сад соба, ту су редови значи од 200 или је 302, 303, мислим ту су ти редови, мислим, број соба. Углавном је био спрат испод нас. Моја соба као моја соба мислим где смо ми били, били смо у том апартаману горе, пошто је било нас петоро, па су нам дали и петокреветну собу.

Председник већа: Када је окривљени Жељко Тојага дошао на Копаоник?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ми смо дошли аутобусом значи 11.-ог. То је било значи два, три дана после нас, у периоду можда 12.-ти, 13.-ти, тако. Или је 12.-ти, 13.-ти, или 13.-ти, 14.-ти. Углавном они су засебно дошли, пошто је он радио у другом послу. Био је безбедност, како се зове, тј. безбедност Јединице.

Председник већа: Је ли то била контраобавештајна безбедност Јединице?

Сведок Славиша Станојевић: Молим?

Председник већа: Да ли је то била контраобавештајна безбедност Јединице?

Сведок Славиша Станојевић: Не знам шта је било. Углавном то се звало безбедност Јединице. Ми смо их звали, као ми, оперативци службе. Што се тиче нас, значи тако смо их ми звали, е сад стручно, звало се КОБ, тако нешто.

Председник већа: Реците нам одакле је Вама познато када је дошао окривљени Жељко Тојага на Копаоник?

Сведок Славиша Станојевић: Зато што смо се поздравили, значи ја не знам минут и можда сат када је дошао, али смо тог дана смо се поздравили, зато што је дошао и видели смо се на ходнику. У ствари срео сам га на ходнику. Био је са ранчићима тим који су требали, мислим та опрема, ски опрема. Онда када је задуживао ову ски опрему ту у ходнику, имали смо једну собу коју смо ми користили за ски опрему и онда ту смо се видели у ходнику. То је било кажем, значи не прецизирам да ли је било 12.-ог или је било шта ти ја знам 13.-ог, углавном је било то значи два, три, дана после нас, он је дошао ту на Копаоник.

Председник већа: Реците нам колико је укупно припадника ЈСО-а боравило на Копаонику за време док сте се Ви налазили у хотелу смештени?

Сведок Славиша Станојевић: Па, кажем, то су групе можда од 55 до 60 људи, или тако, значи два, три горе. Ја никада нисам водио евиденцију свега тога, зато што имали су официри који су радили то. Морали су да знају због шта ти ја знам, бројно стање, због доручка, ручка и вечере, који су знали прецизније колико је ту у ствари припадника. Углавном знам да смо ми као припадници, значи припадници као обични припадници, значи аутобус, опрема, Копаоник. Мислим, тадашњи центар Јединице за специјалне операције Кула и правац Копаоник.

Председник већа: Да ли сте за време боравка на Копаонику имали заједничке активности дакле сви припадници ЈСО-а?

Сведок Славиша Станојевић: Па, нисмо имали зато што су били то тимови типа, рецимо ми смо тим који је био тим за упад и за још шта ти ја знам противдиверзионе ствари и људи који су се бавили рођењем, шта ти ја знам, и онда нисмо ми имали исте кондиционе припреме. Сви ми, пошто су то све различити тимови и сви се ми различито бавимо. То јесте била Јединица као Јединица али сви смо имали дванаесторо овако, они овако и то. Мислим и онда смо се налазили оно, шта ти ја знам, пиће, ресторан, значи необавезно и било је оно сад узмеш па скијаш, сат и по времена, два, или пет сати нон-стоп. Значи оно, скијаш, свратиш у локал, попијеш кафицу. Ко је шта хтео, нико ту није бранио. Могао си ти и алкохол али свако је за време скијања избегавао алкохол због саме повреде, због контролисања скија и то је оно.

Председник већа: Да ли сте Ви одлазили као припадник Јединице на Копаоник у униформи или у цивилном оделу?

Сведок Славиша Станојевић: У цивилу. Мислим није то цивилка, то је службена тренерка са ознакама.

Председник већа: Али се не разликује од других цивилних одела и тренерки или је имала нека посебна обележја, амблеме?

Сведок Славиша Станојевић: Па, не. Пази, ми смо имали тренерке са амблемима Јединице за специјалне операције. И онда кад смо полазили ујутру, мислим, нормално из центра, е сад ког смо купили уз пут, рецимо да не би овај долазио из Београда у Кулу, а тај исти дан полази за Копаоник, онда смо уз пут купили људе, рецимо на Газели ту уз пут. То су били људи који су били необавезно значи да буде у тренерци. Значи цивилка. Најнормалнија цивилка.

Председник већа: А за време боравка на Копаонику, да ли сте Ви били у тим тренеркама или оделима на којима се налазио амблем ЈСО-а и на основу чега сте могли да се препознате, да сте припадник те Јединице?

Сведок Славиша Станојевић: Па, као и свака друга Јединица, у ствари специјална јединица на Копаонику која борави, све оне су имале посебне амблеме, а и ми смо имали наш амблем. Сад је то необавезно било да ли ћу ја са тренерком са амблемом ЈСО-а да изађем. То се фазонираш. У самом кругу Копаника, «Конака» могао си ски опрему да навучеш шушкава она одела, могао си цивилку да обучеш, али само после скијања. Значи кад се заврши рецимо, шта ја знам, зависи око 16,00 часова, тако, петнаест до четири, у ствари 15,45 часова се завршава скијање и онда, неко у тренерку, неко у цивилку, неко у та шушкава одела, ски одела. То је било необавезно. Значи а могли смо, оно кад смо ишли на базен, рецимо, користили смо базене, онда смо морали да идемо сви у нормално, пошто смо ишли постројени, све то, најнормалније као и сви ти војници који иду, ишли смо на базен сви једнако обучени, сви спортске торбе и тако.

Председник већа: Реците нам да ли сте се виђали са окривљеним Жељком Тојагом за време Вашег боравка на Копаонику?

Сведок Славиша Станојевић: Јесам.

Председник већа: Када сте се виђали, колико је то било учестало?

Сведок Славиша Станојевић: Па, како смо се виђали? Значи нисмо се виђали нешто оно, шта ја знам, мислим, да смо цео дан боравили заједно, али смо се виђали рецимо на ски стази. Није рецимо, него на ски стази. Онда када они одмарају, рецимо стаза та и та одмарај ту. Ту буду столице седнемо ту, попијемо пићенце. Значи на лифт или на корпе. Значи тако. Значи не могу да кажем да смо се виђали оно нон-стоп да смо били везани да смо нон-стоп заједно, али смо се виђали свакодневно зато што то је било, није то била цела Јединица, мислим као што сам и рекао. 50, 60 људи, тако да су биле то групице рецимо ја имам своје неке уже друштво, разумете, и овај, онда ту ми, онда се састанемо са њим и тако. Тако смо се виђали, а сада да смо били нон-стоп заједно, мислим оно цео дан заједно, нисмо.

Председник већа: Кажете да сте га виђали свакодневно. Којим приликама сте га виђали свакодневно?

Сведок Славиша Станојевић: Како мислите којим приликама?

Председник већа: Да ли је то било скијање, да ли је то био доручак, да ли је био ручак, вечера, забава?

Сведок Славиша Станојевић: Скијање, значи ресторан за исхрану и тако. Онда смо после рецимо после радног времена, у ствари после завршетка спортске активности, одлазили у локале. Типа кафић, типа ресторан, типа, е сад нисам одлазио сваки дан са њим у локал, али оно, одлазили смо повремено и заједно, зато што смо били некад у тиму заједно и дружили смо се мало више искрено речено, а после тога када је он прешао у структуре безбедности, онда то је био већ период кад смо се мање дружили, али ето тако на Копаонику оно. Кад смо се налазили ту, одемо на пићенце и тако.

Председник већа: Да ли је било једног дана, за време Вашег боравка на Копаонику да нисте видели окривљеног Жељка Тојагу?

Сведок Славиша Станојевић: Не. Свакодневно смо се виђали. Значи оно од кад је дошао. Не прецизирам, не могу да прецизирам да ли је био 12., или 13.-ти. Онда смо се виђали свакодневно, зато што смо били стварно блиски и виђали смо баш оно свакодневно.

Председник већа: Кажете свакодневно. Можете ли да нам кажете ближе, када га то виђате свакодневно?

Сведок Славиша Станојевић: Па, рецимо виђамо се ујутру на кафици, и виђамо се рецимо на стази, приликом скијања, значи ти блиц одмори који су били на скијању, и после активности. Онда смо због саме финансијске ситуације, после били, онда смо се виђали у собама, у «Конацима». Значи ту ја код њега, он код мене. Тако. Ништа оно посебно да смо излазили, јер нисмо имали ни довољно новца да излазимо свакодневно по ресторанима, тако у соби, купимо рецимо пићенце.

Председник већа: А да ли сте се Ви приватно иначе дружили са окривљеним Жељком Тојагом?

Сведок Славиша Станојевић: Како мислите приватно?

Председник већа: Па, да сте се посећивали један другог, у кући, рођендан?

Сведок Славиша Станојевић: Нисмо. Пошто смо радили у Кули, он је становао на Жаркову или на Цераку горе. И онда кад ја дођем из Куле, живим као што живим у Сремчици, онда смо се виђали ето, исто у граду, али нисмо се нешто породично дружили, тако баш неко екстра, значи да смо се виђали приватно, свакодневно или шта ти ја знам, нешто баш посебно. Оно, видимо се у 10 дана два, три пута. То је то.

Председник већа: Реците нам да ли знате када је напустио Кобаоник окривљени Жељко Тојага?

Сведок Славиша Станојевић: Да.

Председник већа: Када?

Сведок Славиша Станојевић: 21.2.2003. године.

Председник већа: Одакле Вам је то познато?

Сведок Славиша Станојевић: Па, зато што смо, нама је смена била 21. фебруара на Кобаонику. Ми смо завршили са Кобаоником 21.-ог ујутру смо паковали ствари, а ноћ пре, значи ту ноћ 20.-ти на 21.-ви, били смо ја, он, Игњатовић Жељко, Миливојевић Игор и Нинић Предраг, били смо у локалу, «Андреја» локал. То је било преко пута нашег смештаја, где смо ми били смештени. Значи контра од смештаја, локал, шта ја знам, кафић, не знам бар или тако нешто. Ту смо били оно, до пола седам, седам ујутру. Били смо, отишли смо, не знам које је време било кад смо отишли и ту смо остали баш оно.

Председник већа: Којим превозним средством сте се Ви превезли и где сте отпутовали са Копаоника?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ми као припадници смо ишли увек аутобусом. Увек аутобусом. Е, сада, официри и из безбедности људи који су радили, због потребе службе, због потребе саме њихове које су они имали, они су имали, користили су у ствари њихов ауто, није њихов ауто, службена ауто, која су они имали већ на задужењу или шта ти ја знам како то иде. А ми као припадници смо имали организовани превоз аутобус, наш службени, и онда тако смо ишли.

Председник већа: Да ли знате којим превозним средством се вратио окривљени Жељко Тојага са Копаоника?

Сведок Славиша Станојевић: Па, он је отишао са Иванић Ђорђетом. Он је њега одвезао зато што је, кад смо ми већ почели да раздужујемо, значи то је било 7,15, пола осам, раздужујемо ски опрему, 21.2., Ђорђе је на холу износио његове ствари. Мислим личне ствари из собе његове, пошто је Тојага баш, били смо сви оно, у припитом стању, али он је баш оно, заглавио. И онда је Ђокица узео његове ствари, а Ђокица је возио сад ја не могу тачно да прецизирам да ли је био «Пух» или је био «Пајеро спорт». Мислим ова новија верзија. Углавном је он са њим отишао. Јер, Ђокица је радио у ОЗЛО. То је било код нас, то се звало ОЗЛО. Обезбеђење и заштита личности и објеката. Он је радио ту. Био је у обезбеђењу тамо где је био, команданта и он је са њим отишао, са Иванић Ђорђем. Ујутру, значи 21.2.2003. године, значи ту сам ја њега, ја сам видео Ђокицу, а са Жмигијем сам се растао значи, мислим са Жмигијем, са Тојагом Жељком сам се растао значи пола сата до 40 минута, ту је било, тако пола сата, раније. Јер сам ја отишао, морао сам да одем због самог раздужења ски опреме и онда смо раздуживали ски пасеве, опрему, морали смо се раздужити. То је било 21.-ог.

Председник већа: Да ли је постојала могућност да напусти Копаоник окривљени Жељко Тојага, а да Ви то не видите?

Сведок Славиша Станојевић: Па, није зато што смо ми имали ноћу, ми као ми, ми смо имали провере, рецимо излазак смо имали оно, једном или два пута недељно, шта ти ја знам, могао си да изађеш оно мало дуже, мало дуже, сад ми припадници као припадници, нормално сви, неко каже да је дошао у 3, ми дођемо у 5 и то. Али смо имали лимитирано време. Мислим, оно, шта ти ја знам до 11 сати и тако, због самог скијања. Онда смо оно, рецимо петак на суботу, оно кад је викенд онда смо имали мало дужи излаз. А ово да ли је он могао да изађе и да

ли није могао, није могао зато што су биле саме провере ко је ту, ко није ту. Мислим није прозивка, како се зове оно у војсци, него оно, чисто пребројавају значи људство, ко је ту, шта је ту, бројно стање, због хране и то.

Председник већа: А ко је вршио пребројавање припадника ЈСО-а на Копаонику?

Сведок Славиша Станојевић: Па, надређени официр.

Председник већа: А да ли знате ко су ти надређени официри?

Сведок Славиша Станојевић: Па, рецимо ми смо имали шефа тима. Тако се то звало код нас. За нас дванаесторо, он је био задужен за нас дванаесторо и он је морао да гарантује за нас дванаестиорицу. Значи дође шеф тима у собу, јесу ли ту сви. Ту су сви. Оде у другу собу, јесу ли ту сви. Ту су сви. Оде у трећу собу, значи преброји људство и преда овом главном том официру бројно стање.

Председник већа: Реците нам да ли знате ко је био надређени окривљеном Жељку Тојаги?

Сведок Славиша Станојевић: Ко је био надређен њему? Био је начелник безбедности који је био. Име не знам. Мислим Лечић. Он је био начелник за службу безбедности која је била у Јединици.

Председник већа: Да ли то мислите на Веселина Лечића?

Сведок Славиша Станојевић: Да. Веселин Лечић. Ми смо га оно, неко га је звао Леки, неко начелниче, неко Лечић и тако.

Председник већа: Реците нам да ли је све време док сте Ви били на Копаонику боравио и Веселин Лечић?

Сведок Славиша Станојевић: То не знам стварно.

Председник већа: Из командне структуре да ли знате ко је боравио на Копаонику док сте Ви били?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ми смо били у групи са.... Остојић Милутин, он је водио прву групу, код нас, нас је водио Мића Петраковић, тако. Значи који је био од тих главних, шеф.

Председник већа: Реците нам да ли је на Копаонику, за време док сте Ви боравили, горе на планини, био и командант Јединице Душан Маричић?

Сведок Славиша Станојевић: Био је.

Председник већа: Одакле Вам је то познато?

Сведок Славиша Станојевић: Па, видео сам га на Копаонику.

Председник већа: Да ли сте га виђали свакодневно?

Сведок Славиша Станојевић: Мислим да није он дошао на почетак туре. Мислим, кад смо и ми дошли са групом. Мислим да није дошао. Није мислим, него тврдим да није дошао истог дана кад смо и ми дошли. Можда је дошао 4, 5 дана после нас, али је био. Био је на Копаонику.

Председник већа: Да ли сте за време боравка на Копаонику имали оружје?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ми смо имали кратко наоружање. Значи тимови за упад, имали су значи то кратко наоружање и фул опрему. Типа, зато што су знали нас као нас, рецимо да дигну са Копаоника на југ Србије и ми онда губимо време, рецимо Копаоник, шта ја знам Кула, и то, онда југ Србије. Онда смо имали ту што смо имали, то ето, кажем кратко оружје, то је значи пиштољ и аутоматска пушка, мислим то је «Хеклер» мали МП 5, професионална.

Председник већа: Да ли сте видели за време боравка на Копаонику окривљеног Звездана Јовановића?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам.

Председник већа: Да ли сте видели док сте боравили на Копаонику окривљеног Милорада Улемека?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам.

Председник већа: Да ли сте можда чули да су они боравили на Копаонику за време док сте се Ви налазили горе?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је покојни председник Владе Србије др. Зоран Ђинђић био на Копаонику док сте Ви боравили горе?

Сведок Славиша Станојевић: Јесам.

Председник већа: Одакле Вам је то познато и да ли знате када је боравио, у ком временском интервалу, колико дана?

Сведок Славиша Станојевић: Припадник обезбеђења Премијера знамо се, ми смо њега звали по надимку Гузо, видео сам се са њим на стази, тамо исто код неког локала. И онда знао сам зато што је он био код господина председника у обезбеђењу и тако једино ту и кад би била утакмица, ми нисмо играли, играли су припадници жандармерије са, јер то је било оно као Влада Републике Србије, имају неки дрес њихов и сада Јединица за специјалне операције свој дрес, жандармерија свој дрес. Они су играли фудбал и знам онда се десило то што се десило да су му припадници жандармерије, поломили ногу или шта је ту већ било од повреде и тако. То је оно што знам. Ја га нисам лично видео, али знам, колико знам био је ту на Копаонику.

Председник већа: Реците нам да ли знате име припадника обезбеђења председника Владе др. Зорана Ђинђића са ким сте комуницирали?

Сведок Славиша Станојевић: Срђан Бабић.

Председник већа: Да ли је он био припадник Јединице за специјалне операције?

Сведок Славиша Станојевић: Кад сам ја био у Јединици, мислим кад сам ја дошао у Јединицу, он тада није, ја њега нисам виђао. Мислим ја сам дошао 1.10.1997. године. Од онда па све на овамо до распада Јединице ја га нисам видео у Јединици, а чуо сам да је био као припадник службе, мислим Јединице за специјалне операције.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви играли фудбал док сте боравили на Копаонику заједно са окривљеним Жељком Тојагом?

Сведок Славиша Станојевић: Да ли смо играли фудбал? Па, ја јесам играо. Јесам.

Председник већа: Када сте играли фудбал, против кога?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ја сам играо фудбал, а он није играо. Ја јесам играо фудбал.

Председник већа: Против које екипе сте играли фудбал?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ми смо играли против, прво смо играли против жандармерије, па смо онда играли против ове специјалне антитерористичке јединице, тзв. САЈ.

Председник већа: И ко је добио?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ми смо победили жандармерију, а изгубили смо од САЈ-а.

Председник већа: Реците нам да ли познајете окривљеног Сашу Пејаковића?

Сведок Славиша Станојевић: Сашу Пејаковића? Да. Да. Знам.

Председник већа: Одакле га познајете?

Сведок Славиша Станојевић: Из Јединице.

Председник већа: Реците нам да ли знате на којим пословима и радним задацима је радио окривљени Саша Пејаковић?

Сведок Славиша Станојевић: Радио је са нама у борбеном делу. Значи 3, 4 године, а онда је прешао у тзв. ОЗЛО. Обезбеђење и заштита личности. Он је прешао, сад лупам, 2000. или 2001. године у ОЗЛО.

Председник већа: Реците нам да ли знате кога је обезбеђивао окривљени Саша Пејаковић током 2001., 2002. и 2003. године?

Сведок Славиша Станојевић: Обезбеђивао је команданта Јединице.

Председник већа: Ко је био тада командант Јединице?

Сведок Славиша Станојевић: Не знам, не могу да се сетим када је дошло до смене команданата. Био је Милорад Улемек. А после тога је дошао Душан Маричић. А он је био у обезбеђењу команданта. Значи сад не могу да прецизирам кад је било, до смене команданата.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је окривљени Саша Пејаковић обезбеђивао покојног Душана Спасојевића?

Сведок Славиша Станојевић: Како?

Председник већа: Да ли је обезбеђивао покојног Душана Спасојевића?

Сведок Славиша Станојевић: Немам сазнања значи да је обезбеђивао. Једино што се причало између нас припадника, значи да је обезбеђивао како се зове, како су га они звали, Дућа. Шта ја знам. Дућу неког, а то се све протезало од припадника до припадника, а нисам знао да ли је он обезбеђивао и ко је био уопште. Тек после, значи кад је то изашло у новинама, значи да је у ствари тај Дућа шта ја знам, Душан Спасојевић. Причало се међу нама, између припадника, оно обезбеђује Дућу, шта ти ја знам ко је Дућа. Неко каже да је јак у Влади, неко да је неки ђаво, неки шта ја знам. Мислим, то је таква прича била између нас припадника, као припадника.

Председник већа: А да ли сте Ви имали било каква сазнања о начину на који начин се добија обезбеђење од стране припадника Јединице за специјалне операције, било које личности или објекта?

Сведок Славиша Станојевић: Како мислите на који начин?

Председник већа: Ко издаје наредбу да се обезбеди одређена личност од стране припадника ЈСО-а?

Сведок Славиша Станојевић: Па, не знам то. То команда ради. Мислим, ми као припадници нисмо знали нити смо могли да знамо зато што су то високи официри одлучивали ко ће, како ће и код кога ће. Нисам знао нити знам.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви као припадник ударне групе ЈСО-а, користили приликом вежби пушке као оружје?

Сведок Славиша Станојевић: Пушке?

Председник већа: Да.

Сведок Славиша Станојевић: Приликом вежби? Како нисмо.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете да ли сте користили и да ли је постојала пушка «Хеклер и Кох» 7,62 мм, у наоружању ЈСО-а?

Сведок Славиша Станојевић: Постојао је «Хеклер» значи «Хеклер» као «Хеклер» МП 5, тј. 9мм, и исто СД што ми кажемо, то је у пригушеној верзији исто 9 мм, и била је пушка која је била пушка како се зове, она није била у оперативном саставу Јединице. Кад кажем у оперативном саставу значи у употреби Јединице, значи оперативни састав да је неко шта ја знам дужи, или оно. Била је пушка из значи, то ми зовемо кад се оде на дрил, онда мораш да се упознаш са свом врстом наоружања, значи оно, песма ноћу, песма дању. Значи научити све једну врсту наоружања и тако да смо и ту пушку као пушку, тај како се зове «Хеклер Кох» имали у како ми кажемо специјалној опреми. Значи то је било значи коришћено само за наставу. Као наставу.

Председник већа: Да ли је то калибар 7,62 мм пушка «Хеклер и Кох»?

Сведок Славиша Станојевић: Па, мислим да јесте.

Председник већа: Да ли знате колико комада такве пушке је било у арсеналу ЈСО-а?

Сведок Славиша Станојевић: Не знам.

Председник већа: Ко је могао да узме пушку из арсенала ЈСО-а?

Сведок Славиша Станојевић: Како ко је могао?

Председник већа: Правила о узимању, задуживању?

Сведок Славиша Станојевић: Ту постоји, у Јединици је постојао магацин специјалне опреме. Значи нико није могао да узме пушку ако то неко не упише. И та пушка није да се гађало са њом, него је било оно, то је пушка која је коришћена значи само за тим наставе и за те показне теме. Значи расклопи, склопи. Сусретнеш се са њом, знати да бараташ.

Председник већа: Кажете да се налазила у специјалном арсеналу у Јединици за специјалне операције та пушка «Хеклер и Кох».

Сведок Славиша Станојевић: Није то специјални арсенал. То је ми кажемо специјални, то је магацин специјалне опреме. Значи дође ту, што ми кажемо професионално.....

Председник већа: Добро. Магацин, арсенал, то Вам је исто.

Сведок Славиша Станојевић: Ту дође баба рога, ноћни уређаји, та пушка. Значи од све и један пример, мислим један тип пушке, значи по један примерак. Значи тога, ноћне опреме и тога.

Председник већа: Да ли сте Ви користили за вежбе управо ову пушку «Хеклер и Кох» 7,62 мм?

Сведок Славиша Станојевић: Нисмо користили ми то за вежбе. Значи вежба као вежба ми што зовемо, значи гађати са њом, ово, оно. Ми смо то користили само значи у кабинету, значи у самом наставном центру. Значи у учионици. Значи официр, што ми кажемо, инструктор, за специјалну опрему, значи расклопиш. Свако је морао појединачно то да склопи.

Председник већа: Да ли сте Ви лично расклапали и можете ли да нам опишете како изгледа та пушка?

Сведок Славиша Станојевић: Јесам. Расклапао сам.

Председник већа: Можете ли да нам опишете како изгледа та пушка, њена техничка својства, за која борбена дејства се користи? Да ли се користи као снајперско наоружање, да ли се користи уз њу и оптички нишан, снајпер?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ми смо имали ту пушку, то је зелена пушка. Али нисмо имали, значи зелена пушка, ножице, те глупости. Али оптике нисмо имали за њу.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете нешто што је карактеристично за ту пушку? Дужина цеви, кундака, начин функционисања, да ли може рафално да се испаљују меци из ње, или појединачно, да ли има сигурносни уређај, коју муницију користи, које врсте метака, на којој удаљености се постижу најбољи резултати, каква је прецизност те пушке и да ли знате било шта што је карактеристично у том техничком смислу за ту пушку?

Сведок Славиша Станојевић: Па, та пушка, то је пушка значи немачке производње. Значи која се у тим њиховим саставима користи као јуришна пушка. Значи због дуге цеви и користи се значи као на дometима колико већ метара то буде. Углавном има дужу цев. Значи можда за нијансу дуже него друге. А користи се значи у саставима значи

јуришна пушка. Кад кажем јуришна пушка, значи оно као и наша аутоматска пушка. Значи није нешто посебно рађена да је шта ја знам за неку претерану прецизност, зато што су биле пушке и друге и прецизније пушке, као оптике, које су користиле оптике. Она је коришћена чисто оно, користи се чисто оно у тим саставима, значи за борбу. Типа улична борба, типа упада, типа овога и онога. То је то. Е сада, не знам колико стаје у магацин 25, 26 метака или 15 метака, то је то. Значи има кочницу, као свака пушка. Има ножице.

Председник већа: Коју врсту муниције је користила та пушка?

Сведок Славиша Станојевић: То је 7,62 x 51, тако нешто или је тзв. 308 Винчестер. Значи у преводу тако се каже, оно 7,62 x 51 или 308 Винчестер.

Председник већа: Реците нам што се тиче тих оптичких нишана који су се налазили у Јединици за специјалне операције, да ли можете да нам кажете које марке и које врсте оптичких нишана сте Ви користили у Јединици?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ми смо имали значи те полуаутоматске снајперске пушке, паспове који имају оригинал, значи њихову оптику, тј. зрак оптика. Зрак то је некада Сарајево производило, или Љубљана, немам појма. То и имали смо дневно ноћне уређаје. Значи, типа није баба рога него НЛ 300. Тако се зове. То је неки израелске производње, а углавном је дневно ноћни уређај, које смо ми користили значи за потребу и дневне, а и ноћне активности.

Председник већа: Да ли сте имали оптичке нишане немачке производње?

Сведок Славиша Станојевић: Не знам.

Председник већа: Реците нам да ли Ви имате било какво сазнање о протесту Јединице за специјалне операције новембра 2001. године?

Сведок Славиша Станојевић: Сазнања? Како мислите сазнања?

Председник већа: Да ли знате да ли је организован протест, ко је руководио протестом, и који су мотиви били тог протеста и захтеви који су постављени и у односу на кога?

Сведок Славиша Станојевић: Знам. Како да не знам.

Председник већа: Можете ли да нам кажете нешто о томе?

Сведок Славиша Станојевић: Па, то је било због браће, због хапшења браће Бановић. Значи припадници као припадници који су ишли на само хапшење браће Бановића, њима је речено да иду да хапсе значи како је речено, значи два окорела криминалца који се баве тим и тим, и тим и тиме. Значи као и сви ми професионалци, слушамо наређења команде и значи без поговора радимо. Значи наше је да слушамо, њихово је да командују. И отишли су на хапшење. Међутим, то је испало сутрадан ујутру да су они испоручени већ тамо у Хаг, где је већ то било. И онда је командант Душан Маричић сазвао састанак у ствари сазвао комплет Јединицу за специјалне операције у сали, где смо ми имали у сали за те договоре. И испричао нам случај, шта се издешавало. И онда је то било како се зове, повод за све то. Онда смо кренули значи на, било смо тамо где смо били у Кули, дан један или немам појма колико, два дана. Онда смо ишли, у ствари дошли смо ту на Газелу.

Председник већа: Да ли сте Ви учествовали у том протесту?

Сведок Славиша Станојевић: Да.

Председник већа: Реците нам шта Вам је рекао командант Јединице Душан Маричић када Вас је позвао и окупио, због чега Ви то радите, зашто одлазите у Београд, који су мотиви, који су захтеви, како сте Ви то доживели?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ми смо, рекао нам је у кратким цртама, оно да смо значи ми као ми, говорим ми као Јединица, изманипулисана, да је речено једно, а урађено друго. И да то ми нећемо, ипак су требали да нам кажу истину, па и ако је та истина таква, и ако треба да се оде да се одради, значи да се одради, а у ствари они су нама рекли, значи једно, а урадили су друго и онда смо ми због тога кренули сви. То није било поговора. Значи из Куле. Било је значи дан један када смо ми били у Кули или два дана, немам појма и онда је трећи дан већ било оно, раном зором, кад смо ми кренули из Куле и не могу да кажем да смо потпуно блокирали значи ми смо пустили проток возила на Газели. Углавном били смо на Газели. Али ја као ја, припадник Јединице за специјалне операције, био сам.

Председник већа: Који је циљ био изласка припадника Јединице за специјалне операције на Београд?

Сведок Славиша Станојевић: Па, нисмо ми имали неки.....

Председник већа: За реч се јавља адвокат Крсто Бобот. Изволите.

Адв.Крсто Бобот: Судија, ја бих ставио примедбу на начин саслушања сведока. Ако сам пажљиво пратио, а мислим да јесам ви сте донели процесно решење да сведока саслушавате на околности одбране окривљеног Жељка Тојаге. Мислим да ова питања излазе из тог оквира и да практично ви вршите саслушање сведока на оне околности на које процесно нисте донели решење да га саслушавате. То је моја примедба. Хвала.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

одбија се приговор браниоца адвоката Крсте Бобота због тога што је веће донело решење поводом приговора адвоката Биљане Кајганић да се сведок саслуша на све околности у циљу провере одбране окривљеног Жељка Тојаге, а који се у својој одбрани изјашњавао и о тим чињеницама. Имате право приговора на одлуку председника већа. Наставите даље.

Сведок Славиша Станојевић: И то је било то. Дошли смо у Београд. Мислим, ми смо то чисто због саме, да назовем преваре између нас и тих који су се договарали, а не мене, као мене, него команде као команде, у вези тог хапшења, како се зове, рекли су једно, а уствари било је друго. И то је било то зашто смо ми протествовали.

Председник већа: Реците нам шта сте Ви захтевали као Јединица за специјалне операције везано за тај протест и долазак у Београд?

Сведок Славиша Станојевић: Како шта смо захтевали?

Председник већа: Па, долазите као Јединица за специјалне операције у Београд. Зашто долазите?

Сведок Славиша Станојевић: Долазимо зато што смо изманипулисани.

Председник већа: У смислу протеста. Само због тога, или сте имали неки захтев? Да ли сте имали захтев за смену министра унутрашњих послова, начелника Ресора Државне безбедности?

Сведок Славиша Станојевић: Не знам ја то шта су они имали између њих. Команда, команда. Ја припадник, као припадник, значи, опрему, за Београд, за Београд, а они, као они – команда, шта су они договарали тамо, нити ја могу да знам, нити желим да знам, нити ме интересује. Мислим, да ли су хтели ово, или су хтели оно, мислим ја то...

Председник већа: Реците нам да ли је тада у Кули боравио првоокривљени Милорад Улемек?

Сведок Славиша Станојевић: Није.

Председник већа: За време када је донета одлука да се протестује због хапшења браће Бановић, да се одлази у Београд, да ли сте било када видели окривљеног Милорада Улемека, званог Легија?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам. Нисам. Нисам. Јер тад је био командант, овај како се зове, Душан Маричић.

Председник већа: Не, ја Вас питам да ли сте га видели тада у Кули? За све време док је трајао протест од доношења одлуке до протеста, јесте ли га видели?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам. Нисам.

Председник већа: Реците нам да ли имате сазнања да ли је тада био присутан окривљени Звездан Јовановић када је донета одлука да се протестује од стране Јединице за специјалне операције, да се одлази у Београд...

Сведок Славиша Станојевић: Да ли је био присутан? Како није. Јесте.

Председник већа: Да ли знате како је било његово понашање? Да ли је он држао неки говор? Да ли је било шта рекао, саопштио Вама везано за ту акцију протеста?

Сведок Славиша Станојевић: Није. Није. То је био кратки састанак, што би ми рекли – у три црте. Значи, полазак за Београд, протест почиње због тога, тога и тога и то је. Одржао састанак комадант као комадант. Нико то није ни држао говоре неко други, сем овај како се зове, комадант, као комадант Душан Маричић.

Председник већа: Реците нам да ли је донета била одлука од стране команде Јединице за специјалне операције да се искључе сви

телефони, да се забрани употреба мобилних телефона од стране припадника Јединице за специјалне операције за време док је трајао протест?

Сведок Славиша Станојевић: Ја то не знам.

Председник већа: Да ли сте Ви користили мобилни телефон тада?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам га користио.

Председник већа: Да ли Вам је било забрањено, или нисте имали Ви лично телефон мобилни, па нисте користили?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам имао тада телефон зато што сам дошао, оно, како се зове – на брзака од куће. Нисам пола ствари понео од опреме, а не телефон. Нисам понео ни прибор за личну хигијену, нити, шта ја знам, да не набрајам.

Председник већа: Реците нам где сте се Ви налазили 12.марта 2003. године као припадник Јединице за специјалне операције?

Сведок Славиша Станојевић: У Кули. У наставном центру Кула, камп Јединице за специјалне операције.

Председник већа: Реците нам да ли је 11.марта 2003. године долазио у Кулу првоокривљени Милорад Улемек?

Сведок Славиша Станојевић: Не знам. Ја га нисам видео. Мислим да су имали скокове алпинисти, рониоци, мислим падобрански. Чуло се да је био, а ја га нисам видео зато што је тамо где су они радили то удаљено од наше зграде, где смо ми смештени, осамсто, деветсто метара.

Председник већа: Да ли знате ко је боравио од командног састава ЈСО-а у Кули 12.марта 2003. године?

Сведок Славиша Станојевић: Да.

Председник већа: Можете ли да нам набројите имена људи који су присутни тада у Кули?

Сведок Славиша Станојевић: Па, био је овај како се зове, Мићо Петраковић, онда је био Рибић Жељко, ти нижи официри који су били, шта ја знам, подофицири, шефови тимова, кога сам ја тог дана видео ту.

А горе у команди, ми смо имали одвојене зграде, горе у команди, ми нисмо могли свакодневно нити да знамо, нити да видимо од високих официра кад је ко ту.

Председник већа: Да ли сте након убиства Председника Владе Србије др Зорана Ђинђића Ви добили од надређених као припадник ЈСО-а било какву команду о повећању борбене готовости Јединице?

Сведок Славиша Станојевић: Па, нисмо. Једино што је било, стављена је јединица у ткзв. карантин. Значи, сви су припадници повучени са свих активности које су обављали у Јединици за специјалне операције, тј. у камп Кула и ту смо били и једино што је било појачано, то није појачано, то су биле страже које смо ми редовно, ми припадници обезбеђења објеката давали. То је оно што је било, ништа ту засебно није било, оно да се каже појачано. Значи, кад се каже код нас појачано, фул фулова....

Председник већа: Реците нам да ли сте 12-тог, па надаље видели окривљеног Звездана Јовановића у Кули?

Сведок Славиша Станојевић: Ја га нисам видео.

Председник већа: Добро, ја више питања нема. Да ли чланови већа имају питања? Право на питања има судија Милимир Лукић. Изволите.

Судија Милимир Лукић: Да ли су припадници Јединице за специјалне операције имали своја приватна возила током боравка на Копаонику?

Сведок Славиша Станојевић: Приватна возила? Не.

Судија Милимир Лукић: Да ли је сваке ноћи од стране официра током боравка на Копаонику вршена та евиденција бројног стања?

Сведок Славиша Станојевић: Да. Да. Мислим, оно радило се, што ми кажемо – бројно стање, рецимо доручак, ручак, вечера, онда се морало знати колико људи пријављујеш у ресторан, колико ово, колико оно, морали су да воде евиденцију, а и због саме безбедности припадника, где је ко, да ли су се сви вратили са скијања, да ли је свако дошао. Значи, рађено је свакодневно.

Судија Милимир Лукић: Данас у једном тренутку кажете – Жмиги. То је надимак?

Сведок Славиша Станојевић: То је надимак.

Судија Милимир Лукић: Да ли знате како је добио тај надимак?

Сведок Славиша Станојевић: Жмиги? Не знам.

Председник већа: Право на питања има члан већа, судија Ната Месаровић. Изволите.

Судија Ната Месаровић: Да ли Вам је познато колико је лица дошло са Тојага Жељком из те оперативне групе на Копаоник, за безбедност, како сте рекли.

Сведок Славиша Станојевић: Мислите на дан када је дошао?

Судија Ната Месаровић: Не. Не. Него, на дан када је он дошао да ли знате колико је њих дошло са њим и да ли Вам је познато да ли је било припадника те оперативне групе који су допутовали са Вама аутобусом?

Сведок Славиша Станојевић: Са нама аутобусом, није било припадника тих оперативаца, а ја сам Жмигија срео ту где смо се срелу у ходнику, а са ким је дошао нисам видео, када је изашао из аута да ли је дошао са овим, да ли са оним.

Судија Ната Месаровић: Је ли Вам познато да ли је дошао још неко са њим?

Сведок Славиша Станојевић: Не знам. Не знам то стварно.

Судија Ната Месаровић: Данас сте говорили да Вам је познато да су обезбеђивали припадници Јединице Дућа. Рекли сте да не знате о коме се ради и тако даље. Интересује ме да ли Вам је било познато где тај човек живи, чиме се бави?

Сведок Славиша Станојевић: Не. Пазите, то се протезало код нас причом – Дућа, оно, ради Пеле, што смо ми њега звали Пејаковића – Пеле ради код Дуће. А ко је Дућа, шта је Дућа...?

Судија Ната Месаровић: Да ли Вам је познато да је Дућа набављао неку опрему, или наоружање за Јединицу?

Сведок Славиша Станојевић: Не. Ником од припадника није могло ни да буде познато.

Судија Ната Месаровић: Реците ми да ли је Ваша јединица имала снајперски вод?

Сведок Славиша Станојевић: Како?

Судија Ната Месаровић: Снајперски вод да ли је постојао у Јединици за специјалне операције?

Сведок Славиша Станојевић: Не. Вод не. Тим – да. Вод је нешто друго, а тим је нешто друго.

Судија Ната Месаровић: Кажите ми да ли је постојао снајперски тим?

Сведок Славиша Станојевић: Тим – да.

Судија Ната Месаровић: Колико је људи било у том тиму?

Сведок Славиша Станојевић: Као и сваки тим, шта ја знам, сад око тога стварно не могу. Значи, ако кажем 12, да ли је било прецизно 12.

Судија Ната Месаровић: Молим?

Сведок Славиша Станојевић: Као и сваки тим – дванаест, шта ја знам, људи, десет.

Судија Ната Месаровић: Можете ли набројати три особе које су биле познате као добри снајперисти у Јединици?

Сведок Славиша Станојевић: Не могу.

Судија Ната Месаровић: Молим?

Сведок Славиша Станојевић: Не могу.

Судија Ната Месаровић: Да ли Вам је познато у ком наоружању, којим оружјем је Жељко Тојага био познат у Јединици као добар руковалац тим оружјем?

Сведок Славиша Станојевић: Како ми није познато. Био је најбољи из ракетног бацача, зоље.

Судија Ната Месаровић: Добро. Хвала.

Председник већа: Право на питања има заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ако може сведок да мало ближе објасни, остало је нејасно, барем мени је остало нејасно – где је, у којим собама, са којим бројем почињу собе где је спавао окривљени Тојага? Говорио је три, па два, мени је просто остало нејасно, где, у којим собама је боравио сведок, а у којим Тојага?

Сведок Славиша Станојевић: Па, значи, ја сам био спрат више, значи, то се кретало – или је било 302, или је било 303. Значи, он је био спрат ниже. Прецизно не могу рећи да ли је био 302, 303, 305. Углавном је било са степеништа када се крене значи, са леве стране. Протезао се ходник са леве и десне стране, а он је био са леве стране од степеништа. Значи, када се попнете на степениште...

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Је ли то био исти спрат, или не?

Председник већа: Одговорите, немојте гледати у адвоката.

Сведок Славиша Станојевић: То кажем, када се попнете са леве стране његова соба је била.

Председник већа: У односу на Вас да ли се соба где је боравио окривљени Жељко Тојага налазила спрат ниже...

Сведок Славиша Станојевић: Ниже. Да.

Председник већа: Наставите даље.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је сведоку познато којим превозним средством је дошао Тојага?

Сведок Славиша Станојевић: Ја то не знам.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок може ближе да објасни, прецизније да одреди време када је срео

Тојага Жељка први пут на Копаонику. Каже не може у минут, или у сат. Да ли може оријентационо – пре подне, или по подне?

Сведок Славиша Станојевић: По подне.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је сведок окривљеног Тојага Жељка виђао свако вече. Говорио је о томе да га је виђао сваки дан. Да ли га је свако вече виђао?

Сведок Славиша Станојевић: Па, виђали смо се и дању и ноћу, али се нисмо, значи, нисмо сваку ноћ излазили заједно. Значи, да смо седели, значи, ја сам њега видео у локалу, али нисам седео са њиме за столом. Значи, здраво, здраво. Седео је рецимо, ја нисам могао да седим са начелником безбедности. Он је седео рецимо са начелником безбедности, тај који је био – Лечић, с њиме. Ја - добро вече, добро вече, пријатно, довиђења и то. Али, то је било оно – не могу да кажем да сам ја седео са њим. Мислим, блиц, оно, здраво, здраво и то је то. Значи, то је било. Значи, говорим, када је седео са начелником, говорим за ноћ, он је седео са начелником. Дању није могао да седи са начелником зато што се нису ни они сами виђали, оно, шта ја знам, нон – стоп, да су били уствари везани нон – стоп заједно. А у суштини највише сам га вишао са њим, са начелником безбедности Лечићем.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: С ким се окривљени Тојага Жељко иначе дружио приликом боравка на Копаонику? Ко су ти људи?

Сведок Славиша Станојевић: То су људи с ким је он ишао на стази. То су људи који су исто били мислим, у његовим пословима, у органима безбедности. Значи, кад кажем органима безбедности – оперативци, ми тако смо их звали. Значи, с њима се дружио. Оно, рецимо видимо се, он на стази са начелником. Рецимо начелник оде да скија, он остане ту, онда ми седнемо, ми као припадници пошто је и он био припадник као и ја док није отишао у безбедност. Ту седнемо, попијемо пиће и тако то.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ко су ти људи поименице?

Сведок Славиша Станојевић: То је, како се зове, Лечић Веселин и било је од припадника, рецимо буде неко, шта ја знам од припадника, да ли из ронилачког тима Игњатовић Жељко, или Нинић Предраг, тако то. Углавном то су ликови који су били с њиме нон – стоп, зато што, рецимо ја, Игњатовић, Нинић, Жмиги, Миливојевић смо били некада

давно заједно у тиму, онда смо се раздвојили и створио се неки други тим и онда смо ми опет остали оно, како се зове – добри, без обзира што је он био у безбедности, али ето, дружили смо се. Значи, виђао сам га са Веселином лечићем, са Игњатовићем, са Предрагом Нинићем, тако то.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Има ли сведок нека ближа сазнања о времену кад је окривљени Тојага кренуо са Копаоника? Каже да га је видео ујутру, не знам, око осам сати. Да ли зна када је кренуо са Копаоника? И поред Иванића да ли је још неко са њима кренуо?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ја не знам с ким. Он је кренуо са Иванићем, а да ли је још био неко са њиме – то не знам. Знама да је Ђокица, Иванић Ђорђе носио његове ствари, а у минут не могу, зато што смо се ми пола сата, четрдесет минута раније, ја сам отишао, значи, када су они остали у «Андреји», у локалу, том локалу, отишао горе на спрат, узео своју опрему да бих сишао доле да се раздужујем и ту сам на ходнику срео и питамо се са Ђокицом, као, - крећемо, ево идемо за Београд. Значи, то да је било од момента када сам ја отишао, када сам се растао од њега, значи било је можда тридесет минута, четрдесет минута.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: И које је онда то време?

Сведок Славиша Станојевић: То је било значи, 7,15, можда 7,20, шта ја знам које је време било.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок има сазнања када је окривљени Тојага Жељко дошао у Београд тог дана?

Сведок Славиша Станојевић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Када је описивао пушку сведок је рекао да је била зелене боје. Да ли може ближе да објасни – какве зелене боје? Светле, тамне, нијансу?

Сведок Славиша Станојевић: Па сигурно није флуоросцентна. Кад кажем – зелене боје, значи да је СМБ боја, војна боја, зелена, оно класична, мислим оно – СМБ боја.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Приликом изласка Јединице у протесту на Газелу, која техничка средства је Јединица употребила?

Сведок Славиша Станојевић: Па, МТС-у, ништа нарочито. Значи, пушка без оквира, значи, од возила као што сте видели сами ако сте пратили телевизију, то је било возило марке Хамер, не наоружано, значи возило, као возило. Ненаоружано. Значи, то су била трупна возила. Значи кад кажемо наоружани Хамер значи да поседује, шта ја знам, БСТ. Ово су били крупни Хамери за превоз људства и обавезно је било да је оквир био ван пушке, значи, то је оно колико је мени познато и чега смо се ми придржавали. Значи, морало је пушка на леђа, оквир ван пушке. То је било све.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је у току протеста на Газели видео окривљеног Улемек Милорада?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам. Нисам.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: И још једно питање само. У дане 10. и 11.марта 2003. године да ли је виђао Звездана Јовановића?

Сведок Славиша Станојевић: Ја га нисам виђао.

Председник већа: Право на питање има заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Када је Тојага Жељко почео да ради на пословима безбедности Јединице?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ја мислим, није – мислим, значи годину дана, годину и по дана, то је уствари било 2002., почетак, тако нешто. Или можда сами крај 2001.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Је ли улазио у хотелску собу Тојага Жељка?

Сведок Славиша Станојевић: Како?

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли је сведок улазио у хотелску собу Тојага Жељка на Копаонику?

Сведок Славиша Станојевић: Није. Ми смо били, ја сам био горе на спрату, он је био доле, али смо се дружили, значи један код другог у соби, али баш код Тојага Жељка нисам био у соби из разлога зато што је тамо био смештен начелник безбедности. Да је био сам Жмиги, онда бих

отишао сигурно. Али, пошто није био сам, био је са начелником, нисам могао тамо да уђем. А он је, значи он, је био код мене, за моју собу знам и број 603 горе, апартман, долазио је и онда смо ишли код Шонета, уствари то је Миловановић Небојша. Пошто он у близини живи, родом је одатле, па је њему жена дошла са дететом у посету, ту је неких сат времена, два била ту и онда смо седели ту, мислим ишли смо, пили смо код Миловановић Небојше у соби.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Зна ли ко је још био у истој соби са Тојага Жељком смештен?

Сведок Славиша Станојевић: Дошао је значи Иванић, Иванић Ђорђе, Лечић и Жмиги, Тојага Жељко.

Председник већа: Реците нам, када сте Ви дошли на Копаоник, да ли су већ горе били на Копаонику Веселин Лечић и Душан Маричић?

Сведок Славиша Станојевић: Мислите тај дан, је ли?

Председник већа: Тај дан када сте ви стигли на Копаоник, да ли су они били тамо?

Сведок Славиша Станојевић: Ја их нисам видео. Нисам их видео. Значи, не знам да ли су били. Нисам их видео.

Председник већа: Добро, ако их нисте видели, да ли сте чули можда од других припадника Јединице за специјалне операције да ли се они налазе горе?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам. Нисам.

Председник већа: А коме сте се Ви јавили када сте стигли на Копаоник?

Сведок Славиша Станојевић: Ја причам, значи, била је група пре нас...

Председник већа: Не. Не. Да ли сте имали обавезу да се јавите неком из командног састава, надређеном из Јединице за специјалне операције, да кажете – ево, стигао сам, ту боравим и да се пријавите њему?

Сведок Славиша Станојевић: Ми смо се јавили командиру, како да назовем, шефу томе који је био група пре нас. Значи морали смо да,

мислим, ми да се јавимо. Говорим ми, значи шефови тимова или шта ти ја знам командири ти који су били, да се јаве да смо стигли. Значи на Копаоник, из момента предати бројно стање људства и задужити, у ствари предати слике за ски пасове и презадужити ски опрему. Сад коме се он јавља, ја не знам ко је био онда група пре нас, како да кажем шеф групе, команде, тај који је био пре нас, не знам.

Председник већа: Право на питања има адв. Рајко Даниловић. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Рече од када је боравио на Копаонику, да не понављамо датуме. Да ли је то ишла само једна група, па сада ту има неколико питања. Значи, да ли је ишла једна група или више група у различитим терминима, или, да ли су неке групе пристизале у неком термину од почетка до краја?

Сведок Славиша Станојевић: Па, није. То се код нас радило значи, биле су 3 или 4 групе. Значи по 50 људи, а евентуално неко ко је био значи у међувремену, када оду припадници на Копаоник, ако је на боловању или тако нешто, или на неким посебним задацима, типа обезбеђења објекта, а треба да буде у то време на Копаонику, то су људи који су долазили рецимо њих двоје, троје, накнадно значи. Е, сада, да ли се то десило код нас не прецизирам у групи, али можда се десило код неког другог у групи, и тако. А ишли смо рецимо у три, четири групе.

Адв. Рајко Даниловић: Враћам се на ово питање, је ли он затекао неке људе већ тамо из ЈСО-а, који су на том програму скијања, и да ли је остало нешто од припадника ЈСО-а после његовог одласка и даље?

Сведок Славиша Станојевић: Да. Ми кад смо отишли, значи била је група пре нас. Значи сада не прецизирам колико је њих било. У суштини било је значи колико и нас отприлике било је и њих. А када смо у ствари ми завршили онда је дошла смена, значи дошла је тзв. АТГ група, значи која нас је мењала.

Адв. Рајко Даниловић: Ко је овим његовим тимом за упаде, кад су били на тој обуци командовао? Његово име, каже командант?

Сведок Славиша Станојевић: Тим за упад. Ко је командовао? На жалост покојни Пауковић Зоран. Кик.

Адв. Рајко Даниловић: Рече у свом казивању Жељко Тојага је био у соби са још четворицом. То је била соба за петорицу. Одакле му то сазнање, јер малопре на питање.....

Председник већа: Не. Управо је рекао за собу коју је користио сведок Станојевић.

Сведок Славиша Станојевић: Не, то сам ја користио собу са пет кревета. Можда сте Ви погрешно то схватили.

Адв. Рајко Даниловић: Погрешно сам очигледно разумео. Да ли има сазнања да ли је на овом протесту о коме сте га питали, учествовао и Жељко Тојага?

Сведок Славиша Станојевић: Јесте. Он је био припадник, Жељко Тојага је био припадник алпинистичког, у то време је био припадник алпинистичког тима.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли он се некад срео са Пелетом, Пејаковићем и да ли са њим разговарао о томе шта ради и код кога ради?

Сведок Славиша Станојевић: Јесам. Сретао сам се са Пелетом. Нисам са њим био нешто посебно добар. Оно, здраво, здраво. Како је на послу. Добро је. Шта се ради. Ради се, био је код команданта у обезбеђењу. Где се он креће, када се креће, то нисам ја могао да знам нити сам га питао, зато што нисам био нешто, мислим, били смо добри. Здраво, јавили смо се један другом увек. Попричали, али никад га нисам питао ни шта ни како ни где. Мислим, кога, шта обезбеђује и шта ради.

Адв. Рајко Даниловић: Да се вратим на овај протест. Ја, ако сам га добро разумео, он рече, ја сам на брзака отишао. Био сам код куће. Па, онда је позван и онда је дошао у Јединицу, јесам ли Вас добро разумео?

Сведок Славиша Станојевић: Јесте.

Адв. Рајко Даниловић: Да ми објасните где сте то били, шта то значи на брзака и ко Вас је позвао?

Сведок Славиша Станојевић: Па, позвао ме је шеф тима. Покојни Зоран Пауковић. Он ме је позвао. Налазио сам се кући у Сремчици.

Адв. Рајко Даниловић: Ако се сећате, шта Вам је рекао?

Сведок Славиша Станојевић: Па, није. Сваки наш позив је био кратак. Понеси опрему и јави се у центар. Е сад, центар као центар, да ли је био....

Адв. Рајко Даниловић: Је ли Вам рекао да понесете опрему?

Сведок Славиша Станојевић: Да. Мислим опрему. Опрема није ни била кући него цивилку, шта ја знам. Прибор за личну хигијену и тако то.

Адв. Рајко Даниловић: Рекосте најбољи стрелац са зољом са носачем је био Тојага Жељко. Да ли је још било неких добрих стрелаца?

Сведок Славиша Станојевић: Много.

Адв. Рајко Даниловић: Где сада радите? Рекао је да је полицајац. Где, у којој јединици?

Сведок Славиша Станојевић: Тренутно радим у тиму за упад у противтерористичкој јединици жандармерије. Значи у истом тиму где сам и радио.

Председник већа: Право на питања има адв. Срђа Поповић.

Адв. Срђа Поповић: Ово Вас је питао делимично заменик Специјалног тужиоца господин Радовановић. А мени није било јасно, тај локал у који сте Ви на Копаонику увече ишли, је ли то био увек један исти локал?

Сведок Славиша Станојевић: Није.

Адв. Срђа Поповић: Разни локали?

Сведок Славиша Станојевић: Па сви су са десне стране. Сад «Андреа», да не набрајам.

Адв. Срђа Поповић: Значи неки су ишли у једне локале, други у друге?

Сведок Славиша Станојевић: Па била је народна музика, била је забавна музика.

Адв. Срђа Поповић: Да. Разумем. Јесу ли сви ишли у локале свако вече?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ко је имао пара ишао је.

Адв. Срђа Поповић: Добро. А ко није имао није ишао?

Сведок Славиша Станојевић: Па, није. Соба, систем, пиво.

Адв. Срђа Поповић: Јесте ли Ви ишли свако вече?

Сведок Славиша Станојевић: Јесам.

Адв. Срђа Поповић: Је ли окривљени Тојага ишао свако вече?

Сведок Славиша Станојевић: Па, кажем. Значи не могу да прецизирам да ли је ишао свако вече. Значи кад смо се виђали, да ли је он седео ту, целу ноћ или не, али виђали смо се значи сваку ноћ, сваки дан, сваку ноћ.

Адв. Срђа Поповић: Је ли он свако вече ишао у тај локал?

Сведок Славиша Станојевић: Не у тај локал, значи у те локале. Кажем, да ли је народна музика, да ли је ова, она. Значи није био један локал где је он био. Рецимо сада је он ту па само ту. Рецимо оде, било је ту где је певала нека певачица у то време.

Адв. Срђа Поповић: А јесте ли Ви ишли свако вече у исти локал?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ишао сам.

Адв. Срђа Поповић: У исти?

Сведок Славиша Станојевић: Значи, одем у «Андреју», значи и вечерас и сутра и прекосутра, али из «Андреје» одем и у «Бистро» и тако то.

Адв. Срђа Поповић: Да ли се деси да неко вече не одете у неки локал или све обиђете?

Сведок Славиша Станојевић: Не. Деси се, па хвала Богу.

Адв. Срђа Поповић: А је ли се десило некада да сте Ви били у једном локалу, а Жељко Тојага у другом локалу, или сте свако вече на истим местима били?

Сведок Славиша Станојевић: Не. Он је био рецимо, како да кажем, рецимо ја будем овде, свратим ту на пићенце и одем одатле. Сад, ја нисам више са њима.

Адв. Срђа Поповић: А је ли могло да се деси да се неко вече не видите? Ви сте у једном локалу, он у другом, је ли могло то да се деси?

Сведок Славиша Станојевић: Па, могло је да се деси, али није.

Адв. Срђа Поповић: Хвала. Само још једну ствар. Казали сте током оног протеста, питао Вас је председавајући већа, шта је био повод за тај протест. И ја сам записао шта сте Ви казали. Да су Вам казали да су браћа Бановић два окорела криминалца и да сте Ви тиме били изманипулисани. Рекли су Вам једно, а било је друго. То је била превара. Моје питање сада гласи, јесу ли браћа Бановић, један или други, били криминалци или нису били криминалци?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ја то не могу да знам да ли су били криминалци или нису.

Председник већа: Само моменат, има право приговора адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја се противим оваквом питању, зато што ово заиста превазилази и меру доброг укуса и утврђивање чињеничног стања које је потребно да ми разјаснимо саслушањем овог сведока, а у контексту оног како сте Ви донели процесно решење, шта ћете саслушањем данас дошавшег сведока, утврђивати. Проверити одбрану окривљеног Жељка Тојаге. А то да ли је неко криминалац или није, Ви знате шта то значи. Етикетирати неке чињеницу да је криминалац, на основу писања штампе или неке сулуде оптужнице, не знам које и чије, заиста је крајње неумерено. Постоји, Даниловићу, једном се умири.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ОПОМИЊУ СЕ адвокати Момчило Булатовић и Рајко Даниловић да међусобно не полемишу и не расправљају јер ово није место за такве врсте расправа.

Адв. Момчило Булатовић: Ја Вас молим да у будуће заиста не дозволите уваженом колеги Даниловићу да додају док ја говорим. Ја њега слушам. А данас сам чуо након његовог обраћања још једну ствар, која је елементарна за правнике коју треба да знају, колега Даниловић то

изгледа не зна, то што је неко признао да је извршио неко кривично дело не значи да је криминалац. Према томе, овакво питање, противим се апсолутно оваквом питању.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ питање адв. Срђе Поповића јер је правно релевантно и односи се на мотиве за протест Јединице за специјалне операције.

Констатујем да приступа на главни претрес адв. Вељко Делибашић.

За реч се јавља адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја ћу затражити одлуку већа поводом Ваше одлуке. Пре свега што овде саслушаван је сведок. Не припада ниједној служби евиденције аналитике који би могао да зна да ли је неко криминалац или није. Једино та служба може да утврди да ли је одређено лице или одређена личност припада тој групи криминалаца, тј. оних који су осуђивани. Унапред импутирати сведоку да он зна или не зна да ли је неко криминалац или не, ни у ком случају овом сведоку не омогућава било какву одлуку осим одлуке коју је донела команда Јединице.

Председник већа: За реч се јавља адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала Вам. Да приликом Ваше одлуке, као већа само поведете рачуна о једном. Ја Вас молим сада као правник, свако изјашњење овде присутног сведока, а на питање колеге да ли сматра да су криминалци или не, ући ће у кривично дело. Ја ћу поднети кривичну пријаву против овог човека, ако се буде изјаснио да су криминалци. Криминалац је само онај ко је правноснажном судском пресудом осуђен. Питање када и то што неком одговара систем Наташе Кандић и остало, то се нас не тиче овде. Нас Наташа Кандић се не интересује, она није присутна овде у овој судници. Његово изјашњење да ли они јесу криминалци или не, могло би га довести господине председнице у врло неугодну ситуацију, да се против њега поднесе кривични поступак, због квалификације у односу на браћу Бановић. Хвала Вам.

Председник већа: Ја ћу Вам већ сада рећи да Ви адвокат Ненад Вукасовић злоупотребљава ову говорницу и своја процесна овлашћења. Могли сте се изјаснити искључиво у процесном смислу да приговорите на одлуку председника већа, а не да претите сведоку већ унапред, и предупређујете одлуку овог већа. Такво понашање је злоупотреба процесних овлашћења. Друго, постоји могућност и да будете новчано кажњени, од стране већа, управо из тог разлога који сам навео.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДОЗВОЉАВА СЕ питање адв. Срђе Поповића јер је у потпуности правно релевантно као што је навео председник већа, који су мотиви за протест Јединице за специјалне операције.

Изволите одговорите.

Сведок Славиша Станојевић: Само поновите питање.

Адв. Срђа Поповић: Ево могу и овако да Вам кажем, је ли била истина то што су Вам казали да су то били криминалци или како Ви данас кажете да су Вас преварили? Шта Ви мислите?

Сведок Славиша Станојевић: Не могу ја то да одлучим шта је ту било. Не знам шта је ту било после тога.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Разумем. Али, онда објасните ово, Ви сте пошли у протест зато што то није истина. Ви сте казали, ми смо ишли у протест зато што није истина да су то били криминалци. Ми смо били изманипулисани. Је ли тако?

Сведок Славиша Станојевић: Па, кад су ишли, значи ја говорим за себе, значи наређење је било такво да смо ми кренули сви, а и ја, као ја, припадник Јединице за специјалне операције, што се никад нисам одвајао, па ни тада, увек сам ишао где је ишла Јединица, ту сам ишао и ја.

Председник већа: Само једно питање додатно. Да ли сте Ви имали могућност било какву, да одбијете то наређење да идете на протест?

Сведок Славиша Станојевић: Да одбијемо наређење?

Председник већа: Да. Ви лично?

Сведок Славиша Станојевић: Ја лично? Па, ја то не бих никада урадио. Мислим, наређење.....

Председник већа: Добро. Наставите са питањима.

Адв. Срђа Поповић: Да покушам само још на један начин да Вас питам. Кад су Вама казали, Ваша команда, да сте преварени, да није истина да су они криминалци, јесте ли Ви лично о томе ишта мислили, јесте ли се Ви питали, јесу ли криминалци, нису криминалци, јесмо преварени, нисмо, или сте само слушали наређења?

Сведок Славиша Станојевић: Нисам ја могао да знам о томе ко су они. Ја не знам ко су они. Јединица је Јединица. Наређења су наређења.

Адв. Срђа Поповић: Само то.

Сведок Славиша Станојевић: Ја сам се држао тога. Само наређења.

Председник већа: Право на питања има адв. Радивој Пауновић.

Адв. Радивој Пауновић: Сведок нам је у исказу описивао своју собу на Кобаонику, број собе и цимере у соби. Пошто имамо њихова имена ко су били, мене би занимало да нам детаљно опише како изгледа та соба, од улазних врата и кад у њу уђе? Да ли је једна просторија или су две просторије, пошто петокреветна је соба, претпоставка је да би.....

Сведок Славиша Станојевић: Мислите на моју собу?

Председник већа: Само моменат. Јавља се за реч адв. Зоран Николић.

Адв. Зоран Николић: Ја бих предложио да уважени колега постави питање, а не да препричава. Значи он директно конкретно питање сведоку да постави.

Адв. Радивој Пауновић: Ја се извињавам. Није ми била намера. Значи опис апартмана у коме су њих петоро боравили?

Председник већа: Изволите, одговорите.

Сведок Славиша Станојевић: Наше собе?

Адв. Радивој Пауновић: Да.

Сведок Славиша Станојевић: Па, оно. Врата улаз, врата десно купатило. Значи ту је дневни боравак са кухињом, два кревета и право врата, два кревета. Значи соба друга.

Адв. Радивој Пауновић: Значи у две просторије по два кревета?

Сведок Славиша Станојевић: Не. У две просторије значи у једној је било три, а у једној је било два.

Адв. Радивој Пауновић: Сад ми реците, у којој сте просторији Ви спавали, и у ком кревету тачно кад се уђе у ту просторију?

Сведок Славиша Станојевић: Спавао сам право, врата задња. Значи право кад се иде та задња соба која је била два кревета, спавао сам са десне стране.

Адв. Радивој Пауновић: У односу на десно, кад се уђе у просторију?

Сведок Славиша Станојевић: Да.

Адв. Радивој Пауновић: А у односу на прозор?

Сведок Славиша Станојевић: Па, било је шест прозора. То је на врху куполе.

Адв. Радивој Пауновић: А са ким сте у тој просторији Ви били, та два кревета?

Сведок Славиша Станојевић: Ја и Вукша Стево.

Адв. Радивој Пауновић: Ја бих се сада вратио на питање протеста. Колеги Срђи сте одговарали на повод за протест, па сте објаснили како сте објаснили. Мене занима шта Вам је речено кад се протест завршио, зашто се завршио, како се завршио и зашто престаје протест?

Председник већа: Само моменат сачекајте. Право на приговор има адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Ја морам да приговорим због следећег, зато што у овом питању је већ садржан одговор. Шта им је речено. Ајде прво да видимо да ли им је нешто речено, па ако јесте, онда шта им је речено.

Адв. Радивој Пауновић: Може и тако.

Председник већа: Ево, одговорите.

Сведок Славиша Станојевић: Шта?

Адв. Радивој Пауновић: Да ли Вам је ишта речено, «Е момци протест је готов. Постигли смо шта смо....»?

Сведок Славиша Станојевић: Па, ту је био шеф тима. Ми смо подређени били шефу тима. Шеф тима значи, пре је била спона између нас као припадника и команде горе, значи спона, шеф тима оде на састанак, дође и каже протест је завршен. Наше није било да питамо зашто је завршен, због чега је завршен, кад је завршен и где смо ишли и шта смо радили. Одложили смо опрему и отишли кући.

Адв. Радивој Пауновић: Добро. Да ли сте икада чули за Шилерову улицу?

Сведок Славиша Станојевић: Јесам.

Адв. Радивој Пауновић: Да ли сте икада тамо били?

Сведок Славиша Станојевић: Никада.

Адв. Радивој Пауновић: А да ли је икада тај кога сте малопре поменули као Дућу, доста неодређено, да ли је он икада био у центру у Кули?

Сведок Славиша Станојевић: Ја сам њега први пут видео у новинама и на потерници.

Адв. Радивој Пауновић: Добро. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Варја Банић. Изволите.

Адв. Варја Банић: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, само једно питање за сведока. Око протеста, везано повода протеста. Ухапшени су двојица, два брата Бановићи. Сведок има сазнања о томе. Да ли зна каква је судбина та два брата Бановић?

Сведок Славиша Станојевић: Да ли знам каква је судбина?

Адв. Момчило Булатовић: Да. Шта је било са њима?

Сведок Славиша Станојевић: Па, како не знам. Раном зором су депортовани, како се каже већ.

Адв. Момчило Булатовић: После тога је ли знате даље шта је било са њима?

Сведок Славиша Станојевић: Не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате да је један од њих пуштен одмах из Хага?

Сведок Славиша Станојевић: Један од њих?

Адв. Момчило Булатовић: Да. Да је враћен из Хага? Да је утврђено да нема никакве везе са злочинима?

Сведок Славиша Станојевић: Само путем медија. Ништа више.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Немам питања.

Председник већа: Констатује се да немају питања адвокати Александар Поповић, Дејан Лазаревић и Александар Зарић.

Право на питања има адв. Биљана Кајганић.

Констатује се да нема питања.

Да ли неко од бранилаца има питања за сведока Славишу Станојевића?

Има право на питање адв. Срђа Поповић.

Адв. Срђа Поповић: Да ли Вам је познато да је други брат признао 5 убистава и 20 премлаћивања у логорима? Је ли Вам то познато?

Сведок Славиша Станојевић: Ништа.

Адв. Срђа Поповић: Хвала. Ништа више.

Председник већа: Да ли од окривљених неко жели да постави питања за сведока Славишу Станојевића?

Право на питања има окривљени Жељко Тојага. Изволите.

Окр. Жељко Тојага: Господине судија, овај сведок је изјавио да је на Копаонику био од командира Петраковић. Да ли може сведок да размисли да ли је био Петраковић или Звездан Јовановић?

Председник већа: Знате шта, немојте тако постављати питања, да ли може да размисли, него питајте да ли је или није.

Окр. Жељко Тојага: Да ли се може сетити, или да ли може, пошто ја, не разумем како ћу рећи, пошто ја знам друго.

Председник већа: Добро. Не можете Ви сада њему сугерисати шта је било и тако даље. Него, питајте једноставно питање, па шта ће одговорити. Не можете Ви сада претпостављати шта ће он да каже.

Окр. Жељко Тојага: Да ли можете размислити....

Председник већа: Па, не може да размишља о томе. Разумете шта Вам кажем? Не постављате адекватно питање. Да ли се налазио окривљени Звездан Јовановић на Копаонику, он је одговорио.

Окр. Жељко Тојага: Не судија. Није у томе питање. Ја не знам како сада. Петраковић није био горе. Колико је мени познато.

Председник већа: Слушајте да Вам кажем. Не можете Ви сада говорити о чињеницама везаним за дешавања на Копаонику. Ви сте то

изнели у одбрани и не можете сада рећи јесте, није или негирати нешто што каже сведок. Само можете постављати питања. А касније можете ставити кроз примедбу, евентуално нешто што Ви сматрате да није тачно или јесте.

Окр. Жељко Тојага: Зато бих замолио сведока да размисли, да добро размисли који је био.

Председник већа: Па, не можете га Ви молити да се размисли. Човек размишља. Шта Ви мислите?

Окр. Жељко Тојага: Извињавам се.

Председник већа: Не можете га Ви сада натерати, да користите принуду или претњу.

Окр. Жељко Тојага: Далеко од тога.

Председник већа: Ево, изволите, поставите питање.

Окр. Жељко Тојага: Може ли које друго или како ћу? Ја не знам како да формулишем. Можете ли Ви то питање формулисати?

Председник већа: Па, ево сачекаћемо да прекинемо главни претрес, да се консултујете са својим браниоцем да би могли једноставно да формулишете добро питања, да то буде релевантно да не улазимо у овакве полемике, јер Ви нисте учени.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 20 минута.

Окривљени имају право да се консултују са својим браниоцима.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,32 ЧАСОВА.

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње саслушања сведока Славише Станојевића.

Констатује се да адв. Александар Зарић мења у наставку главног претреса адв. Дејана Лазаревића по заменичком пуномоћју које ће доставити у року од 3 дана.

Председник већа: Право на питања сведоку Славиши Станојевићу има окр. Жељко Тојага. Изволите.

Окр. Жељко Тојага: Господине судија, ја бих прескочио оно питање. Са временом то нека. Може ли на следеће?

Председник већа: Изволите, имате право да постављате питања непосредно.

Окр. Жељко Тојага: Не. Говорим да бих оно питање прескочио.

Председник већа: Па, ја Вам кажем, не знам ја, ова или она, него ево Вам право па постављајте питања која год хоћете.

Окр. Жељко Тојага: Добро. За сведока питање, да ли Вам је познато да су у једној соби боравили жена и дете једног припадника?

Сведок Славиша Станојевић: Па, да. Рекао сам жена припадника Миловановић Небојше. Она је била са дететом. Са Ањом малом.

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познато где је та соба, на којем спрату, да ли на мом или на Вашем?

Сведок Славиша Станојевић: Није. То је спрат ниже од мог спрата. Значи спрат доле.

Окр. Жељко Тојага: То значи на мом спрату?

Сведок Славиша Станојевић: Да. На твом спрату.

Окр. Жељко Тојага: Да ли сте у тој соби када пили кувано вино?

Сведок Славиша Станојевић: Јесмо.

Окр. Жељко Тојага: Да ли сам ја случајно био једне прилике са Вама у тој соби, кад се пило кувано вино?

Сведок Славиша Станојевић: Па, рекао сам. Можда ниси чуо добро. Рекао сам да смо били Ђорђе, ја, Шоне, мислим Миловановић

Небојша, Иванић Ђорђе, Станојевић Славиша, као ја, и Тојага Жељко, тј, ти – Жмиги.

Окр. Жељко Тојага: Да ли се можете сетити када је то било?

Сведок Славиша Станојевић: Мислиш датумски?

Окр. Жељко Тојага: По једном догађају, да ли се можете сетити, по каквом догађају, за шта је везано то наше пиће?

Сведок Славиша Станојевић: Па, везано је у вези прославе победе над жандармеријом.

Окр. Жељко Тојага: Добро. То је то. И у ствари само још нешто. Да ли сам ја имао било какав додир са магацинима наоружања, непосредан, како да кажем, непосредан додир са магацинима наоружања?

Сведок Славиша Станојевић: Ма ниси брате ни ти ни нико од нас.

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познато где је моје радно место било?

Сведок Славиша Станојевић: Како?

Окр. Жељко Тојага: Где је моје радно место било?

Сведок Славиша Станојевић: Па, оно пре одласка у органе безбедности, тј. у оперативу, био си у алпинистичком тиму.

Окр. Жељко Тојага: Не. После алпинистичког тима, значи после, не знам које године, неважно. Кад сам прешао у КОБ, да ли знате где су просторије биле где сам ја био стациониран?

Сведок Славиша Станојевић: Где, у Београду?

Окр. Жељко Тојага: Да.

Сведок Славиша Станојевић: Па, горе на спрату.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Да ли Вам је познато да ли је ту било било какво наоружање осим личног наоружања нас људи који смо ту радили?

Сведок Славиша Станојевић: Ма, није. Није ми ништа познато, зато што ту не може бити никакво наоружање сем пиштоља и то, мислим лично наоружање.

Окр. Жељко Тојага: То би било то.

Председник већа: Да ли од других присутних окривљених има још неко да искористи право да постави питање сведоку Славиши Станојевићу?

Констатујем да питања нема.

Имате право на накнаду путних трошкова и накнаду изгубљене зараде за данашњи долазак на главни претрес.

Да ли постављате тај захтев?

Сведок Славиша Станојевић: Не. Хвала, не треба ништа.

Председник већа: Добро. Отпушта се сведок Славиша Станојевић. Можете да идете.

Сведок Славиша Станојевић: Захваљујем.

Председник већа: Да ли има примедби на исказ сведока Славише Станојевића?

Констатујем да примедби има. За реч се јавља адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја немам примедбе на изјаву и садржине изјаве овог сведока, али Вас председниче молим да упозорите пуномоћнике оштећеног, пре свега мислим на адв. Срђана Поповића, да овај кривични поступак и ову говорницу не користи за неке друге тамо политичке импликације, посебно у оном делу у коме је тврдио да је Бановић осуђен за 5 мртвих и тако даље, што није предмет овог кривичног поступка, а да не говорим о томе како је уопште дошло до те пресуде. Да ли је дошло нагодбом или не. Дакле, ја не желим да се уплићем и не желим да дајем такве импликације и молим Вас да упозорите пуномоћника да у будуће не користи овај кривични поступак за неке друге поступке. Хвала.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка изведе процесна радња доказивања саслушањем сведока Милана Николића.

Нека приступи пред судско веће.

Председник већа: Ваше име и презиме?

МИЛАН НИКОЛИЋ.

Председник већа: Име оца?

Сведок Милан Николић: Зарије.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Милан Николић: 4. августа 1975. године у Београду.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Милан Николић: Полицајац.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Милан Николић: Дунавска број 19-а, Врчин.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима у овој кривичној ствари или са оштећенима?

Сведок Милан Николић: Не. Нисам.

Председник већа: Дужни сте да суд обавестите о промени адресе пребивалишта или боравишта, ако дође до промене.

Сада ћу Вам саопштити Ваша права и обавезе и упозорења за сведока у кривичном поступку.

Дужни сте да суду саопштите све што Вам је познато о предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело.

Дужни сте да пред судом говорите истину и да ништа од онога што Вам је познато не смете прећутати, и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако је вероватно да би тиме себе или Вама блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова права и законска упозорења?

Сведок Милан Николић: Да. Разумео сам.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да у својству сведока у кривичном поступку, положите заклетву пред судом. Ја ћу Вам саопштити текст заклетве сведока, па ако сте сагласни са тим, одговорите само са «да», а ако нисте реците да нисте и наведите разлог због чега нећете да положите заклетву. Дакле,

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Милан Николић: Да. Јасно ми је и слажем се.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви били припадник Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам.

Председник већа: Од када сте били припадник ЈСО-а?

Сведок Милан Николић: Од 1.11.1997. године.

Председник већа: Да ли те током 2003. године боравили на Копаонику?

Сведок Милан Николић: На Копаонику, да.

Председник већа: Реците нам у ком периоду сте боравили на Копаонику, као припадник ЈСО-а?

Сведок Милан Николић: То је било од 11. фебруара, па до 21.-ог. Значи смене су трајале 10 дана. Значи у том периоду сам био на Копаонику.

Председник већа: Где сте били смештени док сте боравили на Копаонику?

Сведок Милан Николић: У «Конацима». Значи оном комплексу «Конак».

Председник већа: Да ли можете да нам кажете који је то конкретно «Конак» био, његов назив и на ком спрату сте били, која је то соба?

Сведок Милан Николић: Маглић. То је био трећи спрат. Соба ја мислим да је била, ја у којој сам био 325. Мислим. Сад се и не сећам баш тачно.

Председник већа: Којим превозним средством сте дошли на Копаоник?

Сведок Милан Николић: Аутобусом.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете колико припадника ЈСО-а је дошло на Копаоник тада, у тој смени, када сте и Ви боравили?

Сведок Милан Николић: Па, када сам ја боравио, па оквирно негде 50-так. Такве су смене биле.

Председник већа: Реците нам са ким сте били смештени у хотелској соби?

Сведок Милан Николић: У хотелској соби са Ћуповићем и са, само да се сетим презимена, Љубичић. Нас тројица. И ја.

Председник већа: Да ли сте за време боравка на Копаонику видели окривљеног Жељка Тојагу?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам.

Председник већа: Када сте га први пут видели?

Сведок Милан Николић: Па, негде 12.-ог, 13.-ог, ја мислим тако.

Председник већа: Којом приликом сте га видели, где сте га видели, да ли сте разговарали са њим, поздравили се?

Сведок Милан Николић: Па, јесам. Нас је тамо страшно мало и ја мислим да је он нешто и каснио. Зато сам из тог разлога и касније видео, пошто смо на истом спрату, нормално, сретали смо се, поздрављали, чак шта више током боравка смо се виђали свакодневно. Што на скијању, што на ходнику, што на овим редовним активностима које смо имали. Ја сам га виђао.

Председник већа: Да ли сте дошли наоружани као припадник ЈСО-а на Копаоник?

Сведок Милан Николић: Па, имао сам лично наоружање. Значи пиштољ, ништа више. То је оно што се носи и када се иде кући и када се иде било где. Значи то је кратко наоружање.

Председник већа: Да ли сте Ви заједно са осталим припадницима Јединице за специјалне операције, имали заједничке активности на Копаонику?

Сведок Милан Николић: Да. Значи целокупна смена је имала исте активности. Значи то је било по плану обуке, скијање је значи било предвиђено, тако да смо сви имали исте активности.

Председник већа: За време док сте скијали, да ли сте видели окривљеног Жељка Тојагу?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам. Па, виђао сам га.

Председник већа: Да ли сте га виђали свакодневно на скијалишту?

Сведок Милан Николић: Свакодневно. Па, нас је било мало. 50 људи, то после толико година упознате све људе, тако да знамо се добро и виђали смо се. Стазе поједине су биле затворене тако да је круг био релативно мали, тако да смо се релативно сви виђали у току дана.

Председник већа: Реците нам ко је био од командног састава ЈСО-а када сте Ви дошли на Копаоник?

Сведок Милан Николић: Од командног састава Звездан је био, Звездан Јовановић и Мића Петраковић. Значи од ових командног кадра, ми смо нормално долазили са шефовима тимова који су наше непосредне старешине. А од командног кадра, значи њих двојица су.

Председник већа: Да ли је у тренутку када сте Ви дошли на Копаоник био присутан и командант Јединице Душко Маричић?

Сведок Милан Николић: Не могу се сетити заиста.

Председник већа: Да ли знате ко је био официр за безбедност Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Николић: Лечић ја мислим.

Председник већа: Да ли знате његово име?

Сведок Милан Николић: Не знам.

Председник већа: Да ли је Лечић био присутан на Копаонику када сте Ви дошли горе?

Сведок Милан Николић: Не могу да се сетим. Заиста њих сам страшно мало виђао, он није заједно са нама, тако да не могу да се сетим. Био је у току Копаоника сигурно, баш кад смо ми дошли не знам, тај дан, али у току тих 10 дана био је сигурно. Не могу да будем сигуран.

Председник већа: Да ли сте имали обавезу да се јавите некоме из командне структуре ЈСО-а када се стигли на Копаоник?

Сведок Милан Николић: Конкретно ми као припадници не. Имали смо шефа тима који је даље имао везу са командом. Ми као припадници не.

Председник већа: У ком тиму сте Ви били, ко је Вама био шеф?

Сведок Милан Николић: Николић Иван ми је био шеф. А тим је био ронилачки.

Председник већа: Којом приликом сте први пут видели окривљеног Звездана Јовановића док сте боравили на Копаонику?

Сведок Милан Николић: Па, не могу тачно да кажем заиста, јер њега смо, можда сам га видео једанпут, двапут, не више. Једноставно није се кретао са нама. Једноставно имао је неки други посао вероватно па је у пролазу чисто сам га видео. Значи са њим страшно мало, али сам га видео. Значи горе је био. Али тачно када не знам.

Председник већа: Да ли знате у то време, док сте боравили на Копаонику, на којим пословима и радним задацима је био распоређен окривљени Жељко Тојага?

Сведок Милан Николић: Па, он је у то време био у обавештајној служби Јединице, значи које конкретно послове је радио не знам. То је ствар његова лична, али знам да је значи у том оквиру посла био.

Председник већа: Да ли знате којим превозним средством је дошао окривљени Жељко Тојага на Копаоник?

Сведок Милан Николић: Не знам.

Председник већа: Да ли знате да ли је дошао окривљени Жељко Тојага сам, или са неким другим припадницима Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Николић: Не знам. Знам кад сам га видео и ја сам га видео, а како је дошао нисмо о томе разговарали.

Председник већа: Да ли сте приликом боравка на Копаонику било када разговарали са окривљеним Жељком Тојагом?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам.

Председник већа: Реците нам када сте разговарали, којом приликом и на којим местима?

Сведок Милан Николић: Што на стази, у кафани, значи било је и оних малих места на стази где се одмарало и тако. Значи на тим местима. Нигде тачно одређено место и време, али знам да смо се сретали. Сад да ли је то било у току одмора или увече, у кафићима, у самим «Конацима», или горе у «Инексовим» хотелима где смо имали термине за мали фудбал, кошарку и тако. Повремено је долазио па смо се ту сретали. Значи било је на много места. Ништа конкретно. Не могу се сетити сада тачно сата, дана.

Председник већа: Да ли сте се свакодневно сусретали са окривљеним Жељком Тојагом?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам.

Председник већа: Реците нам да ли сте заједно ручали, вечерали, у хотелу, заједно са окривљеним Жељком Тојагом?

Сведок Милан Николић: Па, не свакодневно, али смо се сретали значи. Пошто смо се хранили у ресторану који је био у оквиру тога и нормално се сретали за време ручка или већ оброка.

Председник већа: А да ли је за време боравка Вашег на Копаонику окривљени Жељко Тојага напуштао Копаоник?

Сведок Милан Николић: Ја сам га виђао свакодневно тако да није. Једноставно ко год је одлазио одатле знало се кад је одлазио, како је одлазио, зашто је одлазио. Једноставно постоји процедура, не може се ићи.

Председник већа: Кажете знало се ако неко оде од припадника Јединице са Копаоника. У ком смислу знало се, ко је то требао и морао да зна, а ко је могао да сазна посредно?

Сведок Милан Николић: Па, ми смо сазнали јер ту има 50 људи, то је страшно мали број људи, ако се сви знате толико година, сасвим је нормално да знате да ли је неко ту или није. Не може се отићи, а да се то не зна. Чисто видимо да човека нема. Али обично се то зна, или узме ауто или га одвезе неко, тако да не фали ту само један човек. Фали ето најмање два.

Председник већа: Да ли знате ко је био надређени окривљеном Жељку Тојаги?

Сведок Милан Николић: Тачно не.

Председник већа: А да ли је он имао обавезу да се јави ако би напустио Копаоник?

Сведок Милан Николић: Па, нормално. То би била обавеза сваког припадника. Не може се одлазити, а да то нико не зна. Јединица је заиста функционисала као и све остале. Значи знао се неки протокол и ред како се све ствари раде. Једноставно морало се јавити кад се одлази било где.

Председник већа: Да ли је морао да добије допуштење да напусти било који припадник Јединице за специјалне операције Копаоник?

Сведок Милан Николић: Нормално.

Председник већа: Да ли је о свим тим евентуалним напуштањима припадника било где, било којим поводом морао бити обавештен официр за безбедност?

Сведок Милан Николић: Да. Он свакако.

Председник већа: А да ли је за то време док сте Ви боравили на Кобаонику био присутан Душан Маричић?

Сведок Милан Николић: Душан Маричић, ја мислим да јесте.

Председник већа: Када кажете ја мислим, да ли се Ви тога сећате, или не?

Сведок Милан Николић: Па, сећам се, али нисам 100% сигуран јер је он командант, једноставно ја не могу да се сетим конкретно. Можда сам га видео једанпут, можда га нисам видео уопште, али ето остало је то у глави да је био.

Председник већа: Али сада када се сетите, да ли можете да кажете са сигурношћу, био је, или није био?

Сведок Милан Николић: Да. Био је.

Председник већа: На основу чега тврдите да је био?

Сведок Милан Николић: Зато што сам сада размишљао 5 минута и сетио сам се да је био. Видео сам.

Председник већа: Добро. Кад кажете сетили сте се, на основу које то чињенице сте се сетили да је он био ту?

Сведок Милан Николић: Па, видео сам га у кругу тамо.

Председник већа: Где сте га тачно видели, када сте се већ сетили сада?

Сведок Милан Николић: Напољу код поште. Онде на самом улазу.

Председник већа: Кажете мали је број људи био, око 50-так припадника Јединице за специјалне операције. Реците нам да ли је за време док сте Ви боравили био присутан и Никола Шепа?

Сведок Милан Николић: Јесте.

Председник већа: Када је он дошао на Копаоник?

Сведок Милан Николић: Он је дошао заједно са нама, значи у тој групи од 11.-ог. Колико се ја сећам. Нисам сигуран, али мислим да је тада дошао са нама.

Председник већа: А да ли знате у којој соби је боравио окривљени Жељко Тојага?

Сведок Милан Николић: Не могу се сетити.

Председник већа: Да ли сте га посетили у соби, окривљеног Жељка Тојагу?

Сведок Милан Николић: У соби не.

Председник већа: А да ли сте се са другим припадницима дружили, посећивали у соби, евентуално пили алкохолна пића?

Сведок Милан Николић: Да.

Председник већа: Реците нам да ли сте обилазили кафане, кафиће и локале, по Копаонику ноћу?

Сведок Милан Николић: Да.

Председник већа: Да ли сте свакодневно ишли у локале?

Сведок Милан Николић: Ја конкретно не сваки дан.

Председник већа: А да ли сте приликом излазака видели окривљеног Жељка Тојагу у било ком од тих локала?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам.

Председник већа: Када сте га виђали, колико учестало, и где?

Сведок Милан Николић: Па, отприлике он је мало чешће излазио. Значи ја кад год сам био отприлике сам га виђао, то је отприлике она «Андреа» била. Ту је било отприлике састајалиште наше групе, па се онда ишло и у ове остале. То је био неки почетак излазака, па се после ишло на ту страну где ко оде. Обично по групама, мало је

незгодно да 20-так људи буде заједно. Него се то груписало, двоје, троје људи, па се онда....

Председник већа: За време Вашег боравка на Копаонику, да ли је долазио окривљени Милорад Улемек горе на Копаоник?

Сведок Милан Николић: Није. Ја га видео нисам. Да ли је долазио то не знам, али ја конкретно га видео нисам.

Председник већа: Да. Да ли Ви имате сазнања, то је суштина питања?

Сведок Милан Николић: Немам.

Председник већа: Реците нам да ли Ви имате сазнања да ли је за то време долазио покојни председник Владе Србије др. Зоран Ђинђић?

Сведок Милан Николић: Премијер покојни јесте.

Председник већа: Да ли можете да се сетите када је био, у ком временском периоду је боравио и да ли сте га Ви лично видели?

Сведок Милан Николић: Ја га лично нисам видео. Тачан временски период не знам. Али знам да је била она афера са поломљеном ногом и фудбалом горе у хотелу. По томе се сећам да је био.

Председник већа: Шта знате о тој кажете афери са поломљеној нози?

Сведок Милан Николић: Не афери, чисто ситуацији да је играо фудбал па да је нога уганута, поломљена.

Председник већа: А, да ли знате нешто о том догађају конкретно, шта сте чули?

Сведок Милан Николић: Не знам. Чуо сам то. Ништа друго. По томе и знам да је био.

Председник већа: Реците нам са којим превозним средствима је располагала Јединица за специјалне операције док сте боравили на Копаонику?

Сведок Милан Николић: Па, не знам. Ми смо дошли аутобусом. Ту је био санитар, било је пар возила ципова «Пајера» и да ли је био «Пух» неки.

Председник већа: Колико је било ципова марке «Пајера» и ко их је користио?

Сведок Милан Николић: Па, не знам тачно, можда 2, 3, не више, а коришћено је по потреби. Значи то су користили највише ови возачи. Зато што су имали одређене потребе да се донесе нешто, да се оне упале, обично возила су слабо возила горе је зима, па је онда то ледило, није хтело да упали и тако. Они су отприлике што сам виђао, највише користили. Значи то помоћно особље.

Председник већа: Да ли је окривљени Звездан Јовановић користио службени цип «Пајера»?

Сведок Милан Николић: Па, ја то не могу да Вам кажем, зато што ја као обичан припадник страшно мало сам имао било какве везе са Звезданом Јовановићем. Тако да не знам заиста. Ни куда се он кретао ни шта је користио. Једноставно ја као припадник нисам имао контакта са њим.

Председник већа: Рекли сте да сте једном видели окривљеног Звездана Јовановића?

Сведок Милан Николић: Да. Видео сам га.

Председник већа: А да ли сте га видели више пута током боравка Вашег на Копаонику?

Сведок Милан Николић: Па, рекао сам једанпут, ако сам рекао једанпут, не могу да видим више пута.

Председник већа: Нисам Вас разумео. Ако сте рекли једанпут, то сам чуо кад сте рекли.

Сведок Милан Николић: Онда не могу да га видим више пута. Ако сам рекао једанпут онда је једанпут.

Председник већа: А колико сте пута видели окривљеног Жељка Тојагу?

Сведок Милан Николић: Свакодневно.

Председник већа: Колико је то пута?

Сведок Милан Николић: Па, значи ако је он дошао, неких седам пута.

Председник већа: Колико је он боравио на Копаонику?

Сведок Милан Николић: Па седам дана.

Председник већа: И седам пута сте га Ви видели?

Сведок Милан Николић: У току дана. Значи седам дана, а пута не знам тачно. Не могу да пребројим, ипак је то прошло време. Нисам се добро изразио.

Председник већа: Добро. Да ли сте на Копаонику видели Горана Радосављевића?

Сведок Милан Николић: Ја не.

Председник већа: А да ли сте чули да ли је он боравио горе?

Сведок Милан Николић: Чуо сам.

Председник већа: Од кога?

Сведок Милан Николић: Па, од осталих припадника који су га видели. Ја га конкретно нисам видео.

Председник већа: Да ли знате који је повод био његовог боравка на Копаонику?

Сведок Милан Николић: Не.

Председник већа: Реците нам да ли можете да се сетите шта сте радили 20. фебруара 2003. године, када сте боравили на Копаонику, у ноћним часовима?

Сведок Милан Николић: У ноћним часовима, па то је било последње вече тако да смо већина изашли у току ноћи. То смо се отприлике задржали до касних јутарњих часова, као што је обично то кад је задње вече онда се мало изађе и остане се мало дуже. Тако да то је то.

Председник већа: Да ли сте Ви пили алкохолна пића тада, то вече?

Сведок Милан Николић: То вече да, али мало.

Председник већа: А где сте били?

Сведок Милан Николић: Па, ето, конкретно у тој «Андреи», па свуда, не могу се сетити више ни имена горе ових кафића.

Председник већа: Да ли сте то вече видели окривљеног Жељка Тојагу?

Сведок Милан Николић: Да.

Председник већа: Где сте га видели?

Сведок Милан Николић: У «Андреи».

Председник већа: Да ли сте се поздравили и да ли је он Вас видео?

Сведок Милан Николић: Нисмо се поздравили. Да ли ме је видео, вероватно јесте.

Председник већа: Реците нам да ли знате којим превозним средством се вратио окривљени Жељко Тојага са Копаоника?

Сведок Милан Николић: Не знам.

Председник већа: Да ли знате да ли се вратио са Вама заједно?

Сведок Милан Николић: Не. Са нама није. Пошто смо се ми вратили аутобусима, ја не знам колико је то било, око 11, 12 сати. А њега сам видео у јутарњим часовима, у «Конацима» доле. Пролазио је, онако мало припит и то, тако да само је било здраво, здраво и после тога га нисам више виђао.

Председник већа: А да ли је и он имао намеру тог дана да се врати када и Ви?

Сведок Милан Николић: Па, не знам заиста да ли је имао намеру.

Председник већа: Реците нам да ли је постојала пушка «Хеклер и Кох» 7,62 мм, у арсеналу наоружања Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Николић: Јесте.

Председник већа: Одакле Вам је то познато и шта знате о тој пушци?

Сведок Милан Николић: Па, то је специјално наоружање које смо ми користили чисто у виду обуке. Налазила се значи у магацину специјалне опреме. Коришћена је чисто да се људи упознају са карактеристикама, особинама саме пушке.

Председник већа: Да ли сте се Ви лично упознали са карактеристикама те пушке «Хеклер и Кох» 7,62 мм?

Сведок Милан Николић: Па, сада не знам ко је, али јесам.

Председник већа: Да ли можете да нам опишете нешто везано за ту пушку, карактеристике, тежину, дужину цеви?

Сведок Милан Николић: Не. Прошло је времена доста, тако да неке ствари се забораве и тако да не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли можете временски да определите та пушка од када се налазила у арсеналу оружја ЈСО-а?

Сведок Милан Николић: Па, не могу. Ја нисам имао увид у магацин специјалне опреме. То се издавало само шефовима тимова и требало је посебно одобрење за то, тако да ја као обичан припадник нисам могао да имам никакав увид у то кад је она, и колико је била.

Председник већа: Реците нам када сте последњи пут видели окривљеног Милорада Улемека?

Сведок Милан Николић: Не знам заиста то не могу да се сетим. Било је давно. Онај период када је он дао добровољни раскид уговора. Пре тога. Али то је било давно.

Председник већа: А да ли можете да нам кажете када сте последњи пут видели окривљеног Звездана Јовановића?

Сведок Милан Николић: Па, то је био онај период после убиства Премијера када смо сви били у Кули. Тада, значи у том периоду.

Председник већа: Да ли можете да нам временски определите, у односу на 12. март 2003. године, да ли сте га тог дана видели у Кули или наредних дана?

Сведок Милан Николић: Наредних дана. Тог дана не.

Председник већа: Да ли можете да определите у односу на 12. март 2003. године, када сте га први пут, дакле од тог датума видели у Кули, окривљеног Звездана Јовановића?

Сведок Милан Николић: Па, не могу заиста у то време било је тотално конфузно. Пошто сам ја био у ронилачкој јединици, ми смо из Београда овде, дошли за Кулу касније, тако да је то било доста...

Председник већа: А где сте се Ви налазили 12. марта 2003. године?

Сведок Милан Николић: На путу од базена Бањица ка бази, пошто смо у том времену имали термин на базену Бањица.

Председник већа: Мислите на базу ЈСО у Кули?

Сведок Милан Николић: Не.

Председник већа: Него?

Сведок Милан Николић: Ронилачку базу овде у Београду.

Председник већа: У Београду. Да ли сте боравили у Кули након 12. марта 2003. године?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам.

Председник већа: У ком периоду тачно временски сте боравили и до када?

Сведок Милан Николић: Па, не знам. Не могу заиста да се сетим тога.

Председник већа: Да ли сте били....

Сведок Милан Николић: Од 12.-ог па до оног периода кад се Јединица расформирала и када је све завршено.

Председник већа: Кажете 12. марта 2003. године. Да ли сте боравили у Кули или не?

Сведок Милан Николић: Јесам. Али не могу сада тачно да се сетим када смо ми кренули из Београда за Кулу. Ја мислим 12.-ог, значи предвече смо били.

Председник већа: Ко Вам је издао наредбу да идете у Кулу као припадник Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Николић: Непосредни старешина. Значи шеф тима.

Председник већа: Колико сте континуирано временски боравили од 12. марта 2003. године па надаље, у бази у Кули?

Сведок Милан Николић: Константно до тренутка док се није Јединица расформирала. Значи то је константан период. Значи од тренутка кад смо дошли у Кулу нисмо је напуштали до тренутка када је расформирана.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви добили било какво наређење након 12. марта, тог дана евентуално, о повећаној борбеној готовости Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Николић: Не.

Председник већа: Да ли сте имали уобичајене редовне активности или сте имали неке друге евентуално активности?

Сведок Милан Николић: Па, уобичајене активности. Значи јутарњи футинг, обука, гађање и то је било уобичајено.

Председник већа: Да ли можете да нам опишете како су реаговали припадници Јединице за специјалне операције након сазнања да је извршено убиство председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок Милан Николић: Па, не знам како. Са неверицом. То нико није очекивао, нико није могао да поверује у то. Значи тотално изненађено са ситуацијом тренутно која се дешава и уопште са убиством и са нашим одласком у Кулу и боравком тамо.

Председник већа: Реците нам шта Ви знате о протесту Јединице за специјалне операције новембра 2001. године?

Сведок Милан Николић: Па, знам да смо у том периоду имали протест из разлога манипулације саме Јединице. Значи издавање једног наређења које није било исправно. Значи није било оно право како су они нама представили. Представили су нам да хапсимо криминалце, а после тога се испоставило да су то људи који су били на пијаци и који су после тога депортовани за Хаг, па је онда то био разлог самог протеста. Непоштовања саме Јединице и давање неких наређења која уопште нису у опису Јединице.

Председник већа: Да ли сте Ви лично учествовали у протесту ЈСО-а?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам.

Председник већа: Да ли је неко издао наредбу да протестује Јединица, на који начин и да ли знате циљеве тог протеста?

Сведок Милан Николић: Па, наредбу конкретно није нико издао. Значи био је састанак на коме нам је објашњено, команда је донела такав став, да би требали да протестујемо из тих разлога које сам малопре рекао. Нико није био присиљаван. Ја сам као појединац прихватио став тадашње команде и нормално отишли на тај протест. Циљеви су били чисто да се скрене пажња јавности, пошто тадашњи шефови нису имали разумевања за такву ситуацију у самој Јединици. Јер је било покушаја колико је нама речено, да се ступи у контакт са тадашњим шефом, међутим, он је био заузет, ишао је да гледа филм у биоскоп или да купује нешто, па није имао времена да се разговара са нама и ето то је био као неки разлог да ми то питање доведемо на тај ниво да неко расправља о томе.

Председник већа: Кажете командни састав Јединице за специјалне операције, да је донео одлуку о протесту. Ко чини командни састав Јединице, да ли Ви то знате?

Сведок Милан Николић: Па, целокупни командни састав не знам. Да је у том био командант Маричић Гумар, Звездан Јовановић и ко је још ту поред њих био, заиста не знам.

Председник већа: А да ли можете да нам опишете како се то одиграва, да Ви сазнајете за ту команду и одлуку команде о протесту, да

ли Вас позивају поједначано, групно, где се састајете, у којој форми Вам саопштавају то, да ли је било избора са Ваше стране као припадника Јединице за специјалне операције, да ли хоћете да учествујете у протесту или не и да ли сте знали за правила службе, с обзиром на природу посла којим сте се бавили, да ли Ви имате право уопште да протестујете и против кога?

Сведок Милан Николић: Па, било нам је, нисмо појединачно позивани. Значи то је био групни састанак. И тако нам је презентирано. Ми смо као Јединица функционисали апсолутно увек у свим тренутцима сложено и јединствено, зато смо у многим стварима и опстајали, тако да нисмо, веровали смо својој команди као и увек што смо веровали, пошто су и они у нас имали поверења и ми у њих. То се у претходним ситуацијама доказало, тако да ни сада није имало разлога да се сумња у било шта. Нико није био примораван. Значи као ни у било којим другим ситуацијама, човек је увек имао избора. Значи никад није био примораван.

Председник већа: Да ли сте Ви као припадник Јединице за специјалне операције, имали било какав однос или сазнање за постојање било какве правне норме, у било којој форми законској или правилнику, да ли је Вама дозвољено да Ви као припадник Јединице за специјалне операције протестујете?

Сведок Милан Николић: Не. Нисам имао то сазнање.

Председник већа: Да ли сте знали да ли је Вама уопште забрањено да вршите протест?

Сведок Милан Николић: Па, као раднику Министарства унутрашњих послова да.

Председник већа: Када кажете да, на шта мислите у односу на шта не смете да протестујете?

Сведок Милан Николић: Није ми јасно.

Председник већа: Кажете познато Вам је као припаднику Министарства унутрашњих послова.

Сведок Милан Николић: Па, да полиција не сме да штрајкује. Тако, то ми је познато да нема право на синдикално удруживање, на протесте, на то.

Председник већа: Реците нам детаљније, та форма, како Вам је саопштено да сте Ви у протесту, да ли сте се Ви опредељивали, изјашњавали појединачно и да ли је било ко од припадника Јединице за специјалне операције одбио да учествује у том протесту?

Сведок Милан Николић: Па, није нико одбио. Није било одбијања. Једноставно били смо сложни по том питању, без обзира какве ће консенквенце бити. Једноставно мислили смо да је то, да смо у праву и да имамо разлога и да оно за шта се боримо је исправна ствар и да је у реду, без обзира како ћемо проћи.

Председник већа: А шта је то што је исправна ствар по Вашем мишљењу?

Сведок Милан Николић: Па, да се Јединица није смела злоупотребљавати на такав начин и давати јој нека лажна наређења иза којих после нико није стајао. Једноставно то је била основа.

Председник већа: Да ли знате ко је дао то лажно наређење?

Сведок Милан Николић: Не знам.

Председник већа: А ко је Вама саопштио да је Јединица добила лажно наређење?

Сведок Милан Николић: Команда.

Председник већа: Нисте нам детаљно рекли, да ли сте се окупили сви припадници Јединице у Кули, када Вам је команда саопштила ту одлуку о протесту Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Николић: Да. Сви смо били тамо.

Председник већа: Да ли је ту било појединачног изјашњавања или је то било у смислу наредбе команде?

Сведок Милан Николић: Није било никакве наредбе. То је једноставно било, рекао сам Вам и мало пре да је било избора. Значи био је стварно онај ко не жели то да ради, или мисли да није у праву, не мора. Значи никакве наредбе није било.

Председник већа: Да ли се испред команде појавио и окривљени Звездан Јовановић и да ли Вам је он било шта саопштио?

Сведок Милан Николић: Не. Само командант.

Председник већа: Да ли Вам је командант Душан Маричић саопштио осим тих мотива које сте навели који су захтеви Јединице за специјалне операције, до када ће трајати тај протест и према коме су упућени били ти захтеви евентуални?

Сведок Милан Николић: Па, не. У том тренутку није. Значи то се после развијало иначе у самом том тренутку када смо полазили на протест, не.

Председник већа: Да ли је рекао било шта да се тај протест односи у односу на кога, да ли на претпостављене из Министарства унутрашњих послова, на Владу, или на било кога појединачно?

Сведок Милан Николић: На претпостављене. Значи било је према њима, јер отприлике нису испоштовали наше молбе да они дођу, да се разговара, да се прича са њима, да се види у чему је проблем. Они су то одбијали, па је онда једини начин био да се тако са њима ступи у контакт и да се са њима прича.

Председник већа: Да ли је долазио неко од претпостављених у команду Јединице у Кули, да разговара са командом?

Сведок Милан Николић: Не знам. Ја немам никаквог приступа као припадник команди.

Председник већа: Да ли сте Ви долазили у Београд приликом протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам.

Председник већа: Чиме сте били наоружани и којим превозним средством сте дошли?

Сведок Милан Николић: «Хамерима» смо дошли, а имали смо кратко наоружање. Значи пиштољ.

Председник већа: Да ли знате због чега сте Ви долазили тамо?

Сведок Милан Николић: Па, рекао сам малопре.

Председник већа: Да ли знате шта сте тражили Ви, као Јединица за специјалне операције у Београду, приликом протеста?

Сведок Милан Николић: Па, тражили смо једноставно да нас неко саслуша.

Председник већа: Да ли Ви сматрате да је то форма да Вас неко саслуша, тако што изађете са возилима.....

Сведок Милан Николић: Покушали смо на други начин, али он дефинитивно није успео.

Председник већа: Који су то други начини да је Вама то нешто познато, а да није успело?

Сведок Милан Николић: Па, да су позивани шефови да дођу и да разговарају. То сам исто рекао малопре.

Председник већа: И да ли су шефови дошли?

Сведок Милан Николић: Не.

Председник већа: Да ли је Зоран Мијатовић долазио у Кулу?

Сведок Милан Николић: Када? Не знам када, долазио је.

Председник већа: Тада, у време када је донета одлука да протестујете, пре него што сте дошли у Београд?

Сведок Милан Николић: Не. Ја мислим да није. Ја га нисам видео.

Председник већа: А реците нам да ли тада, када је донета одлука да Јединица за специјалне операције протестује, је долазио у Кулу окривљени Милорад Улемек?

Сведок Милан Николић: Не. Ја га нисам видео. Ја га конкретно нисам видео, нити имам било каква сазнања.

Председник већа: Да ли је тада, у Кулу долазио окривљени Саша Пејаковић?

Сведок Милан Николић: Не знам.

Председник већа: Да ли Ви њега познајете?

Сведок Милан Николић: Да. Познајем га.

Председник већа: Да ли знате да ли је радио у обезбеђивању одређених личности?

Сведок Милан Николић: Јесте. Радио је у Јединици за обезбеђење личности.

Председник већа: Да ли Вам је познато да ли је он радио у обезбеђивању Душана Спасојевића?

Сведок Милан Николић: Не. Једино што знам да је био код Чедо Јовановића. Пошто смо га виђали.

Председник већа: Да ли сте Ви било када чули дакле, до 12. марта 2003. године за личност Душана Спасојевића?

Сведок Милан Николић: Не.

Председник већа: Никада ништа нисте чули о њему?

Сведок Милан Николић: Нисам.

Председник већа: Реците нам ко је донео одлуку о престанку протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Николић: Не знам.

Председник већа: А да ли знате да ли је Јединица за специјалне операције, командни састав конкретно, захтевао оставку министра унутрашњих послова и начелника Ресора државне безбедности?

Сведок Милан Николић: Па, то је било јавно. Нормално да знам.

Председник већа: Па, шта знате о томе?

Сведок Милан Николић: Па, не знам ништа. Знам то што сте Ви рекли. То знам.

Председник већа: Ја сам Вас само питао у упитном облику да ли знате, а на основу чега знате, да ли је постављен такав захтев од стране командног састава Јединице за специјалне операције, да се они смене?

Сведок Милан Николић: Па, јесте после тог протеста.

Председник већа: А да ли је то био разлог када је смењен начелник Ресора државне безбедности, да Јединица престане са протестом?

Сведок Милан Николић: Па, не знам да ли је то. Једноставно почело је нешто да се разговара и да се прича. Чисто да се решава ствар. Значи то је био разлог зашто се одустало од даљег протеста, зато што једноставно та ствар је дошла не место на које је требала да дође. Да се разговара....

Председник већа: А која је то ствар дошла на место....

Сведок Милан Николић: Па, да се разговара о том питању. Да се разговара о том питању који је био узрок самог протеста.

Председник већа: А ко је то разговарао, је ли Ви то знате?

Сведок Милан Николић: Па, не знам.

Председник већа: Како Ви сада оцењујете Ваше поступке, везано за учешће у протесту Јединице за специјалне операције? Да ли је то било искључиво професионална ствар или је била везана за неке политичке захтеве?

Сведок Милан Николић: Чисто професионално. Ми никада нисмо имали везе са политиком, колико год то звучало мало другачије, али заиста је тако.

Председник већа: Да ли сте Ви, било када учествовали у било каквом протесту везано за наредбе које је добијала Јединица за специјалне операције, да ли сте било када коментарисали да је добијен одређени задатак, да је то био лажан налог, па да онда Јединица протествује?

Сведок Милан Николић: Не. Нисам.

Председник већа: Да ли сте се икада мешали у то, или било када чули од било ког припадника Јединице за специјалне операције за такву врсту протеста?

Сведок Милан Николић: Једноставно није се о томе разговарало.

Председник већа: Колико дана сте Ви учествовали у протесту и да ли сте боравили у Београду приликом протеста, где сте се налазили и да ли је окривљени Милорад Улемек долазио до Вас, припадника Јединице за специјалне операције, приликом протеста код Сава центра у Београду?

Сведок Милан Николић: Учествовао сам од почетка протеста па до краја. Окривљеног Милорада нисам видео у тренутку када смо, значи били смо код Сава центра на ауто путу. Њега нисам видео.

Председник већа: А да ли сте видели окривљеног Звездана Јовановића приликом протеста у Београду?

Сведок Милан Николић: Да. Он је био са нама.

Председник већа: Да ли је било које лице ван овлашћених службених лица, из министарства унутрашњих послова долазило у Кулу приликом протеста?

Сведок Милан Николић: Не. Колико ја знам не.

Председник већа: Реците нам након убиства председника Владе др. Зорана Ђинђића, 12. марта 2003. године, приликом Вашег боравка у Кули, да ли сте видели окривљеног Сашу Пејаковића?

Сведок Милан Николић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Добро. Ја питања више немам. Да ли чланови већа имају? Судија Милимир Лукић има право на питања. Изволите.

Члан већа судија Милимир Лукић: Ноћ уочи повратка Вашег са Копанника, да ли сте видели оптуженог Жељка Тојагу?

Сведок Милан Николић: Да. Јесам.

Члан већа судија Милимир Лукић: У кафићу «Андреа»?

Сведок Милан Николић: Да.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли је био са неким?

Сведок Милан Николић: Па, било је ту неко друштво.

Члан већа судија Милимир Лукић: Можете ли да нам кажете које је то друштво?

Сведок Милан Николић: Па, ја сада имена тачно не могу да се сетим, пошто се више зовемо по надимцима. Ја мислим да је био Иги са њим, Ђокица, пазите, ту ја могу да набројим још 20 људи који су били ту, конкретно са њим да ли је било да ли није, не могу се сетити. То је оно што се конкретно сећам.

Члан већа судија Милимир Лукић: На том спрату на ком сте Ви боравили, на Копаонику, колико је још соба било са припадницима ЈСО-а?

Сведок Милан Николић: Па, тачно не могу, али десетак соба најмање, 15 сигурно. Пошто је један мали део био на другом спрату, а већина је горе.

Члан већа судија Милимир Лукић: Ја сам схватио, Ви ми кажите ако није тако, да је и оптужени Жељко Тојага био на том спрату и његова соба?

Сведок Милан Николић: Да.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли је вршена нека евиденција од стране старешина у смислу смотре или контроле броја припадника који су тренутно присутни?

Сведок Милан Николић: Да. Јесте.

Члан већа судија Милимир Лукић: На који начин је то вршено и када?

Сведок Милан Николић: Па, увече обично је не знам када је одржан састанак шефова тимова, па се онда подносило бројно стање људи и ујутру значи кад се полазило на скијање, обично су шефови тимова дали рапорт за своје људе, да ли неко може да скија, не може да скија, болестан је или....

Члан већа судија Милимир Лукић: Хоћете ли да нам објасните како су они долазили до тог стања?

Сведок Милан Николић: Па видите овако. Тимови су бројали 10, 15 људи. Значи тај шеф тима увек зна у којој се соби налазе његови

припадници, па ће доћи, погледати јесмо ту, нисмо. Колико нас је и то је то.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли је то тако и рађено?

Сведок Милан Николић: Да.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли је то свакодневно рађено?

Сведок Милан Николић: Да. Колико ја знам јесте.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли је неко од припадника ЈСО-а на Копаонику имао и своје приватно возило?

Сведок Милан Николић: Приватно возило колико ја знам не.

Члан већа судија Милимир Лукић: Добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања имају заменици Специјалног тужиоца. Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је приликом одласка неког лица, евентуалног одласка из Јединице за време док су боравили на Копаонику, о тој чињеници морао бити упознат и командант Јединице?

Сведок Милан Николић: Јесте.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: И још само једно питање. Да ли сведок може да се сети да ли је у дане 10. и 11. марта 2003. године виђао окривљеног Звездана Јовановића?

Сведок Милан Николић: Не могу се сетити.

Председник већа: Право на питања има адв. Рајко Даниловић.

Нема питања.

Адв. Срђа Поповић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Ви кажете да сте током боравка излазили увече у локале. Да ли сте излазили свако вече?

Сведок Милан Николић: Ја конкретно не.

Адв. Срђа Поповић: Јесте ли онда остајали у соби или?

Сведок Милан Николић: Па, да, у соби или по собама смо седели и тако.

Адв. Срђа Поповић: Добро. А је ли знате за Славишу Станојевића, да ли је он излазио свако вече?

Сведок Милан Николић: Да. Знам њега. Па, не могу рећи са сигурношћу да ли је он излазио. Излазио јесте али колико.

Адв. Срђа Поповић: А Жељко Тојага је ли излазио свако вече?

Сведок Милан Николић: Па, не знам. Можда је излазио можда није. Не могу.

Адв. Срђа Поповић: Тако је. Слажем се. Да ли сте сви Ви, свих вас 50 увек ручавали у исто доба?

Сведок Милан Николић: Па, пазите, то је био један период од пола сата, сат, сви смо долазили.

Адв. Срђа Поповић: Сваког дана сте јели у исто доба?

Сведок Милан Николић: Па, нормално. Има одређени период када је ручак, доручак.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте припадник ронилачког тима, тако сте рекли?

Сведок Милан Николић: Да.

Адв. Срђа Поповић: Колико вас има у том тиму?

Сведок Милан Николић: Па, то не могу рећи.

Адв. Срђа Поповић: Што?

Сведок Милан Николић: Па, не знам да ли је то, има шеф тима који може о томе да прича. Мислите за Јединицу док је била пре?

Адв. Срђа Поповић: Да.

Сведок Милан Николић: Па, тачно не могу. Неких можда 13 људи, тако.

Адв. Срђа Поповић: Да ли сте Ви икада учествовали у некој акцији преношења неког терета препливавањем Дунава у Румунију?

Сведок Милан Николић: Па, ја Вам то не могу рећи. Ја не морам да одговорим на ово питање јер је то посао који је....

Председник већа: Не морате ако сматрате да би себе изложили кривичном гоњењу, тешкој срамоти, знатној материјалној штети, то сам Вас упозорио.

Сведок Милан Николић: Не желим онда да одговорим.

Адв. Срђа Поповић: У реду. А неки други члан Вашег ронилачког тима, да ли је учествовао у таквој акцији, да ли знате?

Сведок Милан Николић: Не желим ни то.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Последње питање. Ви лично, откуд сте Ви лично знали да је наређење које Вам је дато лажно? Како сте Ви установили да је то наређење лажно?

Сведок Милан Николић: Нама је тако речено, ја не могу као припадник да установим.

Председник већа: Право на питање има адв. Радивој Пауновић.

Констатује се да не жели да поставља питања.

Право на питања има адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала судија, после оваквих питања, ја немам.

Председник већа: Право на питања има адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Немам ни ја.

Председник већа: Констатује се да нема питања.

Да ли неко са бранилачке стране има питања за сведока Милана Николића?

Констатује се да нема.

Да ли од окривљених жели неко да постави питања сведоку Милану Николићу, да искористи своје право на постављање питања?

Право на питања има окривљени Жељко Тојага. Изволите.

Окр. Жељко Тојага: Само једно питање. Да ли Вам је познато на којој дужности, коју је дужност обављао припадник Шепе Никола?

Сведок Милан Николић: Не могу се сетити.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Ништа онда. Само то.

Председник већа: Констатује се да питања више нема.

Да ли постављате захтев за накнаду путних трошкова и за изгубљену зараду?

Сведок Милан Николић: Не.

Председник већа: Добро. Отпушта се сведок Милан Николић. Можете да идете.

Да ли има примедби на исказ сведока Милана Николића?

Право на примедбе има окривљени Жељко Тојага. Изволите.

Окр. Жељко Тојага: Само господине судија, за ово за Шепу Николу. Шепа, пошто је дошао, ја сам изјавио да је дошао са мном, а он је изјавио сада да ли да је дошао са њим, или да је у то време био нешто. Пошто је Шепа радио, он је возач команданта Маричића. Значи да је дошао у време у дан кад сам ја дошао. И он и Лечић. Пошто је другачије рекао момак. Због тога говорим. И шта сам још хтео. Да, Станојевић је изјавио да смо имали пушку на леђима, без оквира за време протеста. То се може видети преко оних слика да није истина. Пушку смо имали на леђима, пошто он вероватно зато заменио, када је био 5. октобар, онда смо имали на леђима пушку без оквира. Значи вероватно је то заменио. То само да исправим и шта сам још хтео. Да, ово што сте питали за смену за Петровић Горана и да смо ми тражили. Ја сам био уверен да смо ми тражили смену Петровић Горана, пошто сам то видео из штампе,

то сам читао. Био сам уверен у то. Сам Петровић је демантовао то после мог сведочења овде у суду, да никада нико из Јединице за специјалне операције није тражио његову смену. Значи поводом протеста, да ли је Михајловић, да ли је тражено или није, али за Петровића знам сигурно. У ствари по овоме што сам прочитао. И шта сам још нашао, само мало, да, пошто ће долазити још сведока међу осталима и Лечић. Значи да би било Вама лакше да питања поставите, или да се моја, не знам може ли се проверити на Копаонику да сам ја направио ски пас, направио, у ствари дигао ски пас, добио слике од њих, од команданта Маричића и од начелника Лечића. Да сам ја узео њихове слике и дигао ски пас, онога дана када сам дошао или следеће јутро. Десетодневни сам узео. Да ли је то било од 14. до 24. или од 15. до 25., значи време кад смо имали ски пас од доласка њиховог до кад су били. Ништа. Да, још нешто, Станојевић је изјавио овде да није био код мене у соби. Не могу да тврдим 100% али 99% да је Станојевић особа која ме је пробудила после утакмице у соби и да ме је звала да идемо пити у следећу собу која изгледа да је Шонетова, чија је била не знам. То би било то. Само чисто због следећег сведока, да се лакше....

Председник већа: Добро. То је Ваше право. Искористили сте. Можете се вратити.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес, а наставиће се 4. новембра 2004. године са почетком у 10,00 часова.

Наставак главног претреса ће започети саслушањем сведока Ђорђа Иванића, затим Жељка Игњатовића и Далибора Марјановића.

Довршено у 13,38 часова.

Записничар

Председник већа-судија